

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

47. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

27. LISTOPADU 2011

Z obsahu:

Hospodin je můj podíl a mé dědictví

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
9. listopadu 2011
- strana 2 -

„Zde je ten pravý život“

Justina Okolowiczová
nachází v Medjugorje
dar obrácení
- strana 4 -

Ve dvou se modlí lépe

- strana 6 -

Křesťanská víra (5)

Katolická víra je nutná
k dosažení spásy
a ke konání záslužných
skutků

- strana 7 -

Ježíšova poselství

P. Ottavio
Michelinimu (18)

- strana 8 -

Kašpar Bertoni, světec pro dnešní dobu (6)

P. Lidio Zaupa

- strana 10 -

Filippino Lippi (asi 1457-1504): Panna Maria diktuje sv. Bernardovi adventní kázání, detail

Za svého života zde na zemi nikdy nedoceníme, jak nesmírný a nezasloužený je to dar, že Bůh se rozhodl stvořit, tedy z nicoty povolal k bytí lidský rod, darovat mu všechno stvoření a k tomu jako vrchol pozvání k posmrtné věčné

Editorial

blaženosti. Že se nyní setkáváme také s temnými stránkami, jako jsou bída, bolesti, neštěstí a smrt, to všechno nebylo v Božím plánu, ale přivodila to s sebou naše neposlušnost a hřích. Naši prarodiče žili v prostředí úplné blaženosti, přičemž to nejvzácnější na onom rajsském prostředí byl dar Boží osobní přítomnosti. O dokonalosti a schopnostech prvních lidí nemáme ani představu. Nejtěžší a nejtragičtější na vyhnaní z ráje, které bylo nutným důsledkem hříšného rozhodnutí, nebylo vyhnaní z prostředí pozemské hojnosti a blaženosti, ale také ztráta vysokého stupně dokonalosti a nesmírných schopností, přičemž největším neštěstím bylo vyhoštění z onoho osobního společenství s nejvyšším Dobrem a Láskou, ze společenství, které člověk neprožíval pouze skrze víru, ale svou bezprostřední, osobní zkušeností. Těžko si umíme představit, jaký stesk a bolest zanechala v prarodičích tato drastická „změna prostředí“ nejen tělesného, ale především onoho blaženého duchovního. Tak začal první advent.

Kdo zatím miluje více sebe než Boha, ať uváží toto: Jelikož jsme nikdy žádnou duchovní bytost ani svou duši neviděli, nemáme vůbec pojem o tom, jakou má svou „podobu a tvář“. Nehmotný svět je však ve skutečnosti ještě reálnější a konkrétnější než materiální svět, ve kterém žijeme. I ta největší nádhera, s jakou se můžeme setkat ve stvořeném materiálním světě, je jen slabým odleskem nádhery, jakou se vyznačují duchovní bytosti ve svém nejpřirozenějším stavu, tj. svatosti, např. andělé. Nevidíme ji, protože se do našich smyslů nemůže vejít. Touto krásou byla obdařena také lidská duše našich prarodičů. Kontrast

mezi tím nejkrásnějším možným člověkem a zcela zdeformovanou a zohavenou lidskou bytostí, která v nás probouzí odpor a přímo hrůzu, protože se člověku téměř ani nepodobá, je však jen náznakem toho, v jak ohavnou a odpornou realitu se změnil tvor, kterého se zmocnil

hřích. Nejde o nějakou skvrnu na šatu, ale o samu podstatu duše. Kdyby člověk mohl jen na chvíli nazírat, co zruďného v sobě nosí, kdykoliv je ve stavu hříchu, všechno, co je a co má, by dal za to, aby se tohoto zoufalého stavu co nejrychleji zbavil a obnovil svou původní vnitřní tvárnost.

A nejen to. Deformující zlo, kterému se člověk otevře, divoce v něm bují a šíří se. Jako příklad nám může posloužit Kain. Odporná vražda, a k tomu všemu bratrovražda, nebyla jeho prvním hříchem, ale vyvrcholením zla, které ho opanovalo. Jak nás poučuje Písmo, prvním lidským generacím se doslova zachtělo zlého, takže na zemi vznikaly nejen duchovní, ale i fyzické „zrůdy“. „Rozmohla se zlá vůle člověka, plodem jeho mysli a srdce bylo po všecken čas jen zlo,“ říká svatopisec. Jak zdeformované a zmařené viděl Bůh své kdysi tak krásné tvory, dílo své lásky, když se přiklonili k hříchu! Jak to, že Bůh hříšné lidstvo nezavrhl a neodvrátil od něho zcela svou tvář?

Vedle tohoto lidského pokolení, které na sebe svolávalo prokletí, viděl Bůh ještě jiné potomstvo, viděl nejkrásnější ze všech Božích tvorů, Ženu, kterou měl v mysli „na počátku svého díla, dříve než cokoli učinil od počátku“. Žena oděná sluncem, ačkoliv patří k lidskému rodu, je krásnější a vznešenější než všichni andělé. Jak velice ve srovnání s padlým a duchovně zohaveným pokolením vynikala její krása, čistota a její spanilost! Pro tuto Ženu a pro její Potomstvo Bůh ani po velkých vítězstvích Hada – Nepřítele nerezignoval. Jako své milované dítě si uprostřed zvrácených pokolení pěstoval svůj vyvolený národ, a když

Dokončení na str. 5

Hospodin je můj podíl a mé dědictví

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci 9. listopadu 2011

Drazi bratři a sestry, v minulých katechezích jsme meditovali nad některými žalmy, které jsou příkladem typického druhu modlitby nářku, důvěry, chvály. V dnešní katechezi bych se chtěl zastavit u žalmu 119 podle hebrejské, 118 podle řecko-latinské tradice. Je to žalm velice zvláštní, svého druhu jedinečný. Je jim především pro svou délku: skládá se ze 176 veršů rozdělených do 22 strof, každá po osmi verších. Pak má tu zvláštnost, že má „abecední akrostichon“: je totiž uspořádán podle hebrejské abecedy, která má 22 písmen. Každá strofa odpovídá jednomu písmenu této abecedy, a tím písmenem začíná první slovo osmiverší. Jedná se tedy o originální literární konstrukci, velmi náročnou, ve které musel autor žalmu osvědčit všechnu svou dovednost.

Věrnost Božímú slovu

Pro nás je však důležitá ústřední tematika tohoto žalmu: jedná se totiž o impozantní a slavnostní zpěv o Hospodinově Tóře neboli Zákonu, což je termín ve svém pojetí velmi široký a komplexní, je pojat jako nauka, poučení, směrnice pro život. Tóra je zjevení, je to Boží slovo, které apeluje na člověka a vyvolává v něm odpověď důvěryplné poslušnosti a velkodušné lásky. A láska k Božímú slovu prostupuje celý tento žalm, který oslavuje jeho krásu, spasitelnou sílu, schopnost darovat radost a život. Boží zákon totiž není tíživé jho otroctví, nýbrž dar milosti, která osvobozuje a vede ke štěstí. *Z tvých příkazů se budu těšit, nezapomenu na tvá slova, ujišťuje Žalmis-*

ta (v. 16), a dále: Jak miluji tvůj zákon, Hospodine! Po celý den o něm rozjímám. (v. 97) Boží zákon, jeho slovo je středem života prosebníka. V něm nachází útěchu, je to předmět jeho rozjímání, uchovává ho ve svém srdci: Ve svém srdci uchovávám tvůj výrok, abych se neprohřešil proti tobě (v. 11), a to je tajemství Žalmistova štěstí; a pak ještě: Pyšní mě zahrnují lži, ale já celým srdcem střežím tvá přikázání. (v. 69)

Maria je v tom vzorem

Žalmistova věrnost se rodí z naslouchání slovu, které v nitru střeží, rozjímá o něm a miluje ho právě tak jako Maria uchovávala ve svém srdci a rozjímala o slovech, která jí byla řečena, a o zázračných událostech, ve kterých se zjevoval Bůh a žádal její souhlas víry (Lk 2,19.51). A jestliže náš žalm začíná v prvních verších tím, že prohlašuje „blessed“ toho, *kdo kráčí v Zákoně Hospodinově (v. 1b) a kdo střeží jeho přikázání (v. 2a)*, je to právě Panna Maria, která uskutečňuje dokonale postoj věřícího, jak ho popisuje Žalmista. Ona je totiž pravou „blessed“ a „blessed“ slovo, za jakou ji prohlásila Alžběta, *protože uvěřila, že se jí splní to, co jí Pán řekl (Lk 1,45)*, a je to ona a její víra, o které podává svědectví Ježíš, když ženě na zvolání: *Blahoslavený život, který tebe nosil*, odpovídá: *Ovšem blahoslavení jsou ti, kteří slyší Boží slovo a zachovávají ho. (Lk 11,27–28)* Jistě, Maria je blahoslavená proto, že její lůno nosilo Spasitele, ale nade vše proto, že přijala Boží poselství, že byla pozorná a milující strážkyně jeho slova.

Dokončení na str. 12

Každoroční příprava oslavy příchodu Božího Syna na tento svět je opakovanou výzvou k bdělosti. Bdit znamená pozorně vnímat a uvědomovat si to, co se děje kolem, a to nejen proto, abychom nebyli nečekaně překvapeni a zaskočeni tím, co nás může ohrozit. Bdit znamená také být pozorný k přítomnosti toho, který nás přišel obdarovat svou společností. Pros Ducha Svatého o opravdovou pozornost a bdělost k Božimu slovu, abys nezanedbával dary, které ti jeho přítomnost přináší.

Zaposlouchej se nejdříve dobře do Izaiašova nářku. V jeho slovech můžeš slyšet ozvěnu toho, co zaznívá i v tvém nitru. Jeho srdce naplňuje horoucí touhu po setkání s Hospodinem. Je to stesk srdce, které si živě uvědomuje, jak žalostný je stav člověka ponechaného sobě samému, a které jen postupně dochází k poznání, co je toho pravou příčinou. Pociťuje stále jasněji, že bez svého Boha a Otce není schopen ničeho dobrého: *všichni jsme jak poskvrnění, jak špinavý šat byl každý náš dobrý skutek, nepravost nás unášela jako vítr*. Přitom se mu nejdříve zdá, jako by jeho blouděním byl vinen sám Bůh.

Není to však Bůh, kdo opustil člověka, ale člověk sám se vzdálil od svého Boha, když si pyšně usmyslel, že si nejen vystačí, ale že bude sám sobě bohem: *Nikdo nevzýval jeho jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k němu přivinul*. Člověk se může vzdálit od Boha tak daleko, že pak už nemůže sám najít cestu zpět, a zdá se mu, že *Bůh před ním skryl svou tvář*. Milující Bůh však nemůže zapomenout na své dílo, které si *uhnětl*, ani když naše *srdce zbloudilo a ztvrdlo*. On zůstává naším Otcem a dělá všechno pro to, aby nám byl nablízku. *Ucho neslyšelo ani oko nevidělo, že by některý bůh jednal jako On*. Jeho jméno je *Vykupitel*, který *prolomil nebesa a sestoupil*, hory nevědomosti a nevděčnosti se před ním rozplynuly. *Bůh je věrný*. On nás dokonce povolal, *abychom měli společenství s jeho Synem, Ježíšem Kristem, naším Pánem*.

Toto společenství má svou zvláštní podobu: Náš Pán tě přijal do svých služeb. Povolal tě ke spolupráci, pověřil tě zvláštním úkolem a vybavil tě potřebnou pravomocí. Smíš být jeho společníkem na velkém díle spásy. Abys toto společenství opravdu prožíval a získal z něho *bohatství všeho druhu*, dává Pán jasný návod: *Mějte se na pozoru, buďte bdělí a modlete se*.

Měj se na pozoru!

Nedej se ukolébat klamnou sebejistotou, že ti ještě zbývá dostatek času, abys splnil svěřený úkol. Ani nejpevnější zdraví, žádné

Čekání na Pána

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Co říkám vám, říkám všem: Bděte!

důmyslné zabezpečení ti nemohou zaručit jedinou minutu, která by se mohla přičíst k času, jenž ti byl vymezen. Jedna z nich určitě bude tou poslední, a kde máš jistotu, že tou poslední není ta, která právě začíná? Měj se proto na pozoru přede vším, co tě odvádí od jediného smyslu tvého života: být s Pánem a čekat na jeho návrat. Nechej si namluvit, že si nejdříve musíš užít života, a pak budeš myslet na jeho příchod. Žít opravdu naplno znamená žít s Pánem a pro Pána. Doporučovaná *bdělost* je vlastně živým a trvalým vědomím, kdo tě pozval do svých služeb.

Jestliže se oddáš duchovnímu spánku a utoneš v nezřízené péči o pozemský blahobyť, požitky, o radosti z rozkoši a z moci, nabudeš klamného dojmu, jako by Pán a jeho návrat byl hodně daleko. Můžeš se dočkat nepříjemného překvapení, a to nikoliv proto, že by si Pán liboval v tom, jak tě může zaskočit, ale jen a jen proto, že jsi zcela zapomněl na to podstatné, na své postavení a na svůj svěřený úkol, že jsi zůstal zcela slepý a hluchý ke všem výmluvným výzvám a varováním, která ti ustavičně připomínají potřebu bdělosti.

Tvůj Pán je ve skutečnosti stále s tebou. *Modlitba* je oním vzácným darem, který ti dává možnost žít v trvalé Ježíšově přítomnosti, i když je *na cestách*. Zatímco zaujetí pozemskými věcmi žíví v tobě přání, aby přišel co nejpозději, modlitba tě učí *toužebně čekat na den našeho Pána*.

Co říkám vám, říkám všem.

Naléhavé varování, které upozorňuje na možné nepříjemné překvapení, neplatí jen jednotlivcům, ale i celé společnosti: čeho se může nadít společnost, která místo toho, aby vedla své členy k *bdělosti a modlitbě*, usiluje všemi prostředky, aby se lidé utápěli v marnosti a zábavě? Není tu přímo markantní protiklad mezi horečnou ústaraností o pozemské statky, pohodlí a rozptýlení, a naprostou bezstaraností, pokud jde o Pánův příchod a věčnou budoucnost?

Ale i kdyby všichni usnuli, je tu *vrátný*, kterému *Pán domu* výslovně uložil, *aby bděl*. Poděkuj Ježíši, že nám ustanovil úřad *bdělého strážce*, kterému *svěřil klíče*⁽¹⁾, který si je vědom své těžké odpovědnosti a plní své

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 63,16b-17.19b; 64,2b-7

Ty, Hospodine, jsi náš otec, „naš vykupitel“ je tvoje dávné jméno. Proč jsi dopustil, Hospodine, že jsme zbloudili z tvých cest, že nám ztvrdlo srdce, abychom před tebou neměli bázeň? Usmíř se kvůli svým služebníkům, pro kmeny, které jsou ti vlastní! Kéž bys protrhl nebe a sestoupil! Před tvou tváří by se rozplynuly hory. Sestoupil jsi a před tvou tváří se rozplynuly hory. Od věků nikdo neslyšel, k sluchu nikomu neproniklo, oko nespatřilo, že by bůh, mimo tebe, tak jednal s těmi, kdo v něho doufají. Jdeš vstříc tomu, kdo s radostí jedná spravedlivě, těm, kdo na tvých cestách pamatují na tebe. Hle, ty ses rozhněval, protože jsme zhřešili, byli jsme v hříších stále. Budeme zachráněni? Byli jsme všichni jak poskvrnění, jak špinavý šat byl každý náš dobrý skutek. Zvadli jsme všichni jak listí, nepravosti nás unášely jak vítr. Nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivinul, neboť jsi před námi skryl svoji tvář, nepravosti jsi nás vydal napospas. A přece, Hospodine, ty jsi náš otec! My hlína jsme - ty jsi nás hnětl, dílo tvé ruky jsme všichni!

2. čtení - 1 Kor 1,3-9

Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista. Neustále za vás děkuji svému Bohu pro Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši. Neboť v něm jste v každém ohledu získali bohatství všeho druhu, jak v nauce, tak v poznání. Vždyť přece svědectví o Kristu bylo u vás jako pravé dokázáno, takže nejste pozadu v žádném Božím daru; jen ještě musíte vytrvale čekat, až přijde náš Pán Ježíš Kristus. On vám také dá, že vytrváte až do konce, takže budete bez úhony v onen den našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je Bůh a on vás povolal k tomu, abyste měli společenství s jeho Synem Ježíšem Kristem, naším Pánem!

Dokončení na str. 6

posláni věrně i navzdory věku s neobyčejnou a příkladnou *bdělostí a modlitbou*. On skutečně chrání a neúnavně předává *v hojnosti získané bohatství všeho druhu, co se týká nauky i co se týká poznání*. Jestliže se ti zdá, že tak činí *vhod i nevhod*⁽²⁾, dělá jen to, co je jeho úkol, který přijal z vůle a příkazu Pána domu. Pros za něho proto spolu se Žalmistou:

Ať je tvá ruka nad mužem po tvé pravici, nad člověkem, kterého sis vychoval. Už od tebe neustoupíme, zachovej nás naživu.⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 16,19; ⁽²⁾ 2 Tim 4,2; ⁽³⁾ resp. žalm 80

„Zde je ten pravý život“

Justina Okolowiczová nachází v Medjugorje dar obrácení

Při našem vysílání v Radiu Maria je vždy přítomen někdo, kdo je odpovědný za doprovod vysílání. Jednoho dne na podzim se zde objevila nová hezká tvář. Vše, co jsem se tehdy dověděla, bylo, že je studentka teologie. Při dalším vysílání, při kterém se modlil růženec v několika jazycích, jsme konstatovali: Ta dívka mluví polsky a anglicky a modlí se také v jedné africké řeči. To bylo zajímavé.

A tak se sešlo jedno s druhým. Tip jedné spolupracovnice, která znala příběh obrácení mladé ženy, stal se podnětem k rozhovoru s touto ženou, napsat portrét. Justina, koordinátorka studia Radio Maria ve Vídni, byla srozuměna a ochotná podělit se o svůj příběh s dalšími lidmi. Rozhovor jsme uskutečnily v prostředí nám oběma důvěrně známém, ve vídeňském studiu Radia Maria, i když časový tlak studia, které vysílá 24 hodiny denně, je nesmírný.

Justina je cílevědomá angažovaná žena, ze které vyzařuje spokojenost a vyrovnanost. Narodila se v roce 1982 ve Vídni jako jediné dítě v rodině polského původu. Vyrůstala v dvojjazyčném prostředí a ve školce už slyšela jen němčinu. Myslela jsem, že vyrůstala v katolické rodině, když rodiče pocházejí z katolické země. Ale tak tomu není. Víra není pro tuto rodinu žádné téma. Jen proto, aby zajistili dítěti dobré vzdělání, posílali je do katolické školy.

Ráda vzpomíná na učitelku náboženství v této škole. Také příprava a první svaté přijímání se jí líbily. Matka jí vysvětlila, že až do prvního přijímání musí chodit každou neděli do kostela na mši. A tak matka s dcerou stojí pět neděl po sobě vždy vzadu v kostele. První svaté přijímání na ni velmi zapůsobilo

Justina Okolowiczová během vysílání ve studiu Radia Maria

a Ježíš se stal na určitou dobu jejím jediným přítelem.

Dělají jí starosti rodiče. Zavalují ji problémy, které mají mezi sebou. V rodině je mnoho konfliktů. Jedno je jasné: Děvče nemělo nijak pěkné dětství.

Rodiče se rozešli, když jí bylo 14 let. Ježíš už u ní nehraje delší čas žádnou roli.

„Výuka náboženství? Věděla jsem více o hinduismu a buddhismu než o křesťanství. Debatovali jsme také o trestu smrti,“ popisuje výuku náboženství na gymnáziu. (To je bohužel běžná praxe, pomyslela jsem si.)

Justina velmi trpí ztrátou otce, který žije opět v novém vztahu. Rodiče mezi sebou bojují a život se stává pro Justinu ještě těžší. Kam vlastně teď patří? Kdo ji chce? Žít u otce a jeho nové družky je nemožné. Tato bezvýhodná situace má přirozeně vliv na její chování vůči lidem. „Měla jsem spíše agresivní způsob řeči – ve volbě slov i v komentářích, nemohla jsem najít k druhým vztah.“ Ve styku se spolužáky a učiteli byla sice hovorná, ale její těžkosti zůstávaly uzavřeny hluboko v srdci. Byla schopná důvěřovat jen jednomu člověku, sobě samé.

V této době obtížných rodinných agresí začala pěstovat sport. Vyhovovaly jí především bojové sporty. Tak neupadla, jak je tomu u mnoha mladých v podobných situacích, do vnitřního chaosu, který nepřináší žádnou pomoc. Čím úspěšnější byla ve sportu, tím více musela dbát na stravu a na spánek. „Nesměla jsem také ztratit kontrolu, byla jsem jediná, na koho jsem se mohla spolehnout. Jinak mi nikdo nepomůže, nikdo mi život nevrátí, myslela jsem si.“

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DETAILY

Papežský ceremoniář Mons. Guido Marini zdůraznil, že podle papeže Benedikta XVI. musí být liturgie „velký úkon klanění církve“. Papež zdůrazňuje výmluvný aspekt, jaký představuje ústřední pozice kříže na oltáři. Při proměňování je podstatné, aby každý své oči a své srdce soustředil na toho, který středem, tj. na Pána, který obnovuje svou oběť lásky za nás. Protagonistou liturgie musí být Bůh. Účast na liturgii je autentická do té míry, v jaké člověk vstupuje do Kristova radostného poselství.

ÚSTAVNÍ SOUDCE V NĚMECKU NA OBRANU KŘÍŽŮ

Ústavní soudce Udo di Fabio prohlásil, že kříž sám o sobě nepředstavuje žádnou indoktrinaci. Kritizoval státní úsilí odstranit z veřejnosti náboženské symboly. Stát jako představitel pluralistické společnosti nesmí být silou, která aktivně prosazuje sekularizaci. I zákaz znamená je znamením. Přítomnost kříže není v rozporu s principem neutrality.

Kath-net

U jednoho přítele poznala dobrou rodinu. Jak to bylo krásné! Především jeho zbožná matka na ni působila velmi dobře. Tato žena jí přinesla z Medjugorje medailku Panny Marie.

Justina i v době, kdy měla doma problémy, chtěla dělat něco dobrého pro lidi. Nemá jít na medicínu? Protože však měla nadání pro přírodovědu – matematika, fyzika, chemie jsou její oblíbené předměty – rozhodla se po maturitě pro Báňskou univerzitu v Leobenu, obor „průmyslová ochrana životního prostředí“. Škola je daleko od domova a je velmi renomovaná. Menší zatížení životního prostředí – to je také služba lidem.

Zeptala jsem se jí: „Co znamená pro tebe udělat něco pro lidi?“ – „Bylo to míněno spíš v intelektuální oblasti. Nechtěla jsem bezprostřední styk s lidmi, jako např. ošetřovatelka apod. Tedy něco pro lidi, ale nikoliv přímo ve styku s nimi.“ Na univerzitě rychle propadla touze po kariéře a příslušnosti k elitám. Přesvědčením studentů bylo: „My jsme ti nejlepší!“, vypráví se smíchem. Aby patřila mezi nejlepší, nemusela se ani příliš při studiu namáhat. Záleží to na vlastní vůli, aby dosáhla svého cíle. Známký z němčiny a angličtiny byly „trochu nevypočitatelné“, ale úspěchy v olympiádě z fyziky potvrdily její výhledy.

Její víra v Boha se na univerzitě definitivně zcela zhroutila. Všechno je možno vysvětlit přírodovědeckými poznatky. „Člověk je sám sobě cílem v tom, co ze sebe udělá.“ Přijala tehdejší postoj studentů ovlivněných Jeanem Paulem Sartrem.

Během studia pracuje na výzkumném projektu ve Švýcarsku a dva semestry na TU ve Varšavě. „Jak se dostat do země, odkud pocházejí moji rodiče?“ To byla jedna z otázek, která určila místo jejího studia. Byla to dobrá doba. Nikoliv však pro katolický svět, protože tehdy zemřel Jan Pavel II. Katolíci byli otřeseni, i světská média se točila

jen kolem smrti tohoto velkého muže. Justiny se to ovšem vůbec nedotýkalo. V den jeho pohřbu se záměrně ani chvilku nedívala na televizi, jela se spolužáky na cyklistický výlet. „Vělice mi vyhovovalo, že ulice byly prázdné.“

Po návratu z Polska a dokončení diplomové práce se zajímá o zahraniční pobyt v Bulharsku. Nepodařilo se, ale je tu možnost v Banja Luce v Bosně: „To mě sice nezajímalo, ale měla jsem čas a byla to také cizina, tak jsem jela.“ Praktikum bylo dobré, pracovala v mezinárodní skupině praktikantů. Po skončení se rozhodla jet s irským kolegou na pláž v Chorvatsku.

On se chce nejdříve rozhlédnout po této zemi. Justina je pro Sarajevo, jeho láká Medjugorje. Vyprávěla mu o tomto místě jeho matka. Justina o takové „církvní tlachy“ neměla zájem, „náboženství, to je věc pro hlupáky a slabochy, lidí bez silné vůle“. S takovými lidmi se nebude zahazovat, zvláště ne s kněžími a nebo řeholníky, to jsou „úplní outsideri, kteří neumí nic jiného než se vyťahovat“ – tak popisuje svůj tehdejší postoj.

Přesto mladého muže doprovází. V Medjugorje se zajímá o pozoruhodnosti: Není tu aspoň jeden barokní kostel, který by stál za zhlédnutí? Všimne si jedné věci: v její kabelce je už několik let medailka, kterou jí kdysi přinesla z Medjugorje matka jednoho přítele.

Nedaleko kostela ji osloví jedna poutnice a vypráví jí o svém obrácení v Lurdech. Justina se cvičí v trpělivosti a naslouchá... „Ne, na mši, která teď začíná, v žádném případě nepůjdu,“ vysvětluje mladé ženě, která ji chtěla přemluvit. Zůstane venku u zavazadel.

Ale pro Boha to není překážka. Mše šla za ní. Protože poutníků bylo příliš mnoho, byla mše pod širým nebem. Justina nemá zájem o bohoslužbu slavenou v chorvatštině. Když bylo po proměnění pozdviženo

i on propadal zlému, sám jako štít si střežil ty, kdo žili podle jeho zákona a kráčeli po jeho stezkách, aby, až přijde čas, „vzešla ratolest z pahýlu Jesse a z jeho kořene vypučel květ“. Odpověděl na Hadovu výzvu způsobem, který dokonce daleko překonal to, co bylo prvním hříchem zmařeno. I to, co dopadlo na člověka jako trest, dokázala jeho moudrost a milosrdenství proměnit na cestu ke slávě.

O tom, jak by dějiny pokračovaly, kdyby naši prarodiče odmítli Hadovu lež, se můžeme jen dohadovat. Ale při vši fantazii si sotva umíme představit, že bychom se v blaženosti ráje dočkali takových příkladů věrnosti, jakými nás udivují nekonečné zástupy mučedníků, oněch vzorů hrdinských ctností, jimiž nás uchvacují svatí, případů tak veliké a obětavé lásky, s jakou člověk dokáže sloužit svým bližním. Byli by toho schopni, kdyby nám sám Bůh neukázal svou opravdovou tvář zcela nečekaným způsobem, když sestoupil mezi nás jako jeden z nás právě v čase naší bídy? Bůh přišel k nám, aby nám vrátil podobu, pro kterou nás stvořil a která má jediný vzor v jeho vlastní kráse a svatosti. Opuštění

Kristovo Tělo, rozhlédla se, jak dlouho to ještě bude trvat. A na jednu, jako když uhoří blesk, bylo jí jasné: To všechno zde je pravda. To tam vpředu, to je skutečný život – můj vlastní život mě vede do propasti. „Poznala jsem náhle směr, kterým se musí vydat můj život, a uvědomila jsem si, že se od něho stále více vzdaluji. V té chvíli jsem pocítila silnou potřebu toho, co jsem zatím pokládala za velmi podezřelé: mluvit s knězem.“

Příští ráno zašla na německou mši. Oslovit kněze se ještě neodvážila – teprve po osmi hodinách se obrátila na prvního, který šel kolem. P. Stanislav byl velmi unavený a toužil po klidu,

to není jen něco jako smazání a vyrovnání dluhu, je to úplné znovuzrození, odložení veškeré ohavnosti a návrat k původní kráse.

V tomto pozemském životě se velmi zajímáme o svoji tělesnou krásu, ačkoliv ji můžeme vnímat jen nepřímou v nějakém zrcadle. Až budeme zbaveni omezení, jaké pro nás představují naše smysly, a budeme všechno nazírat tak, jak je to vlastní duchovým bytostem, budeme bezprostředně nazírat i sami sebe, ať už nám bude právě vlastní svrchovaná krása svatosti, nebo ohavnost hříchu jako její úplný protiklad. Až spatří sami sebe ti, kteří nechtějí znát Boha a přijmout jeho podobu, budou tak zhnuseni a znechuceni sami sebou, že všechna jejich sebeláska se rázem změní v nesmírnou nenávist. Budou sami k sobě pocíťovat takový odpor a hanbu, že jim bude bez jakéhokoliv vysvětlování a zdůvodňování zcela jasné, kde je jejich místo.

Kdo se domnívá, že miluje Boha a bližní, ať uváží toto: Může být větší skutek lásky, než přispět k tomu, aby třeba jeden jediný ubožák byl zachráněn před věčným neštěstím?

-lš-

ale uvědomil si, že tady jde o něco velmi důležitého.

Posadila se s knězem na lavičku a vyprávěla mu o svém životě, o svém dětství a své rodině. Rozmluva jí dělá dobře.

Na příští den je naplánováno, že s irským kolegou vystoupí na Křiževac: má to být nabošo, jak to dělají všichni. Kdo už na této hoře byl, ví, co to znamená pro chodidla. Přitom má podle rady kněze hovořit s Ježíšem tak, jak mluvila s ním. Pokusí se o to při výstupu, ale připadne jí to těžké, protože dosud byla se svými myšlenkami vždy sama. Nebylo tu nikdy žádné Ty. A teď měla své myšlenky obrátit k Bohu?

Při výstupu cítila něco jako fyzickou sílu, která ji ovládá. Ale její myšlenky se už vracely k tomu negativnímu. „Ty jsi úplně blázen. To vedeš samomluvu?“

Justina má toho zmatku dost. Chce jít na pokoj, sbalit se a pryč. Cestou potká svého P. Stanislava. Náhoda? „Jak se vede?“ „Nic moc. V církvi je všechno podvod,“ odpoví a vysype knězi na hlavu všechny své námitky proti víře a církvi: sex, antikoncepci, homosexuály, rozvedené sezdané... Kněz si znovu najde pro ni několik hodin času. Tento „absolutní outsider“ to udělá nejen tento večer, ale dalších celých pět dní, které Justina stráví v Medjugorje. Otázky o životě, o církvi, mnoho věcí přijde na přetřes. „On byl vlastně cool, mluvil velmi prakticky, nijak mě nepřetěžoval. ...Bylo to pro mě velké svědectví. Zjistila jsem, že žije to, o čem mluví, že to, pro co se rozhodl, je správné – ve smyslu pravdivé. Následoval pravdu. Zpřítomnil mi Kristovu lásku ke mně,“ raduje se Justina, která tehdy změnila svůj názor na kněze.

Chodila teď v Medjugorje každý den na mši, nikoliv ovšem k přijímání. „Před tím jsem měla velkou úctu.“ Měla totiž problém s jednou osobou, která ji velice zranila, a nedokázala jí odpustit, jak se to modlíme v Otčenáši. Ale bez opouštění, řekla knězi, nemůže pokročit ve své křesťanské kariéře. „Pokus se za něho modlit,“ radil jí kněz. Ne, ani to nedokázala.

„Tak požádej Ježíše, aby se modlil místo tebe,“ radí jí kněz. Dobře, pokusí se. Poslední den jde ještě jednou na Křiževac. Prší. Nahoře je sama. Aniž by věděla, proč, má na srdci jen jedno: „Uzavřít s ním smlouvu, s neznámým Bohem: O.K. dal jsi mi život, vracím ti ho, daruji ti ho dnes.“ Tak jednoduché to bylo!

Po mši jde večer opět za P. Stanislavem. Jde kolem adorace. Vlastně ještě neví, že Kristus je v Eucharistii přítomen. Pohlédne na bílou hostii, a znovu se

Ve dvou se modlí lépe

stane něco zázračného: Všechna nenávist a zlost je pryč. „Všechno negativní zmizelo. Bylo to jako láska, každopádně velice blahodárné.“ Otřes, úžas z této proměny cítí si uchovala dodnes. Je to poznat z jejího hlasu.

P. Stanislav, kterého brzy nato vyhledala, je dojat. Justina je konečně zralá ke zpovědi. „Myslím, že to byla dobrá zpověď,“ vzpomíná s radostí. Příští den odjíždí přímo domů s velkým ulehčením a s růžencem a Novým zákonem, které jí daroval P. Stanislav. Tento kněz ji nadále – i z dálky, provází na její životní cestě.

Videň se mezitím zdánlivě změnila, ale pro ni už není tím, co byla. Kde je nějaká velká katolická skupina? To jí poradil kněz. Na kostele Panny Marie Vítězné je velký plakát: „Je tu někdo, kdo tě miluje: Ježíš Kristus!“ Jde tedy tam.

V sobotu se vrátila domů a ve čtvrtek nachází duchovní domov ve společenství mladých u kalasantinů. Chodí sem pravidelně na mši svatou a potkává zde matku svého někdejšího přítele. Ta jí vypráví, že za ni vykonala pouť do Medjugorje. To bylo úchvatné!

Obhajobu diplomu provedla s vyznamenáním. Již před cestou do Medjugorje měla nadaná studentka zajímavé pracovní nabídky. Ale to, co dříve pokládala za lukrativní a lákavé, ztratilo po ni lesk. Prožila něco, co je mnohem cennější pro život. Na tom chce stavět, i když neví, jak to půjde dál. Vnitřně cítí: Je třeba studovat teologii, ale jsou tu velké překážky. Modlí se: „Ježíši, po letech odporu ke všemu, co je spojeno s vírou a církví – všichni to vědí – takový velký skok neudělám.“ Co tedy? Rodiče, spolužáci, profesori, všichni očekávají, že přijme nějaké supermísto.

Na videňské ekonomické univerzitě je nabídka studia strategického managementu. To odpovídá její specializaci a zní to dobře. Přitom může skrytě ja-

časopis Matka Církev zveřejnil vyprávění jedné čtenářky z Maďarska, které popisuje autentické události. Není to pohádka, ale pravá skutečnost. Jména jsou zamlčena z důvodu diskrétnosti.

Na konci druhé světové války syn jednoho lékaře nedával o sobě dlouho nic vědět. Nikdo v rodině už nevěřil, že ho ještě uvidí. Jen matka, hluboce věřící katolička, se proti všemu nevzdávala naděje. Každou neděli navštěvovala kapli nedaleko města, aby tam předložila Bolestné Matce své prosby za zajatého syna.

Na svátek Zvěstování Páně 25. března prosila svého muže, aby ji doprovodil. Odmítl to. „Ty víš dobře, že se v kostele nedávám spatřit. Kromě toho nemám rád velká shromáždění.“ „Ale pojď se mnou, když se budeme modlit ve dvou, Maria nás spíše vyslyší.“ Nakonec lékař ustoupil a doprovodil svou ženu.

Zde je svědectví syna: „Po skončené službě jsem se chtěl

odebrat do baráku, kde jsme bydleli po dvou. Přišla však ke mně selsky oděná žena:

»Nemáte chuť vrátit se domů?«

»O chuť by nebylo, ale nemáme doklady, a bez nich nemůžeme přes hranice.«

»To nevadí. Nikdo se vás na ně nebude ptát. Sbalte si své věci, vlak už čeká.«

Všechno proběhlo tak, jak žena řekla. A nyní jsem zde!“

Aby poděkovali Matce Boží, šli všichni tři následující neděli do kaple Panny Marie Bolestné. Zachráněný děkoval z celého srdce. Když však pozvedl oči, nebyl schopen se zdržet výkřiku. Rodiče ho vyvedli ven a otec mu chtěl dát uklidňující injekci. Ale syn mu podal vysvětlení: „Když jsem se blíže podíval na sochu, poznal jsem tvář selky, která nám pomohla k útěku. Byla to Ona, kdo nás chránil, a mohli jsme cestovat bez dokladů.“

Alfréd Pflieger, *Recueil Marial*
Překlad -lš-

ko bokem studovat teologii. Dá se zapsat na teologii. Po šesti měsících se to doví otec: „Zahazuješ svůj život, děláš velkou chybu.“ To není jen jeho názor, ale totéž říká i matka, když slyší o rozhodnutí své dcery.

I kalasantini se snaží čerstvou konvertitku přibrzdit. Justina se směje: „Já to chápu, také bych přibrzdila někoho, kdo před několika týdny našel víru. Počkej trochu, řekla bych mu.“ Ale Justina zůstane důsledná. Za rok běh na univerzitě končí.

Nyní je všem jasné: přesvědčená odpůrkyně víry studuje teologii. „Nejhlubším důvodem pro toto studium bylo přání, abych mohla dále lidem předávat to, co jsem našla v Medjugorje.“

Ale jedno bylo hned jasné: je důležité nejt touto cestou sama. Modlitební skupina, ke které se záhy přidala, je velmi potřebná.

„Očištění, které jsem zde prožila, jsem skutečně potřebovala.“ Zde není třeba před nikým nic fingovat. Přijímají ji takovou, jaká je, s jejími slabostmi, které

se učí poznávat. Tak ji druzí ne sou a upozorňují na hříbní, které jí Bůh udělil. Stává otevřenější, učí se druhým důvěřovat, i ona přijímá druhé takové, jací jsou, aniž by je chtěla změnit. Jestliže dříve věřila jen sobě samé, otvírá se jí možnost k jinému způsobu života.

Za tři roky jde na pět let do misii v Tanzanii. Až do srpna 2010 žije v jednom řeholním společenství, učí děti angličtině, pomáhá na stanici pro nemocné, projíždí zemi křížem krázem, aby se setkávala s lidmi. Jejich otevřenost a životní radost – i při velké bídě – na ni hluboce působí. Učí se lepšímu přístupu k lidem, důvěře k nim, touze ustupovat druhým z lásky a podřizovat se jejich kultuře intenzivního vzájemného sepětí.

Po návratu do Vídně ji pozval ředitel Radia Maria ke spolupráci. Když se seznámila s jeho programem, začne v září 2010 práci v různých službách. Dosavadní koordinátorka odchází z rodinných důvodů. Justina převezme tuto práci a úžasně rychle roste na této nové úloze.

Co spojuje Justinu s Matkou Boží? Je to její křest v jednom kostele Panny Marie Čenstochovské. V den její památky 26. srpna došlo k jejímu zázračnému obrácení. Také její biřmování 26. května (za 9 měsíců!) je ve spojení s Marií: je to den, kdy se Panna Maria zjevila jedné dívce v Caravaggiu a prosila ji o modlitbu za smíření mezi Východem a Západem. Když se ohlédne po svém životě, konstatuje, že ji Ježíš a jeho Matka provázeli po celou dobu. Nejzřetelnějším znakem toho jsou mír v duši, který prožívá po svém obrácení a který jí už nikdy neopustil, a milost, že dokáže odpouštět, což dříve sama v sobě nedokázala. Tyto zkušenosti s Božími záhry by chtěla sdílet s mnohými a sdělit jim: Pro Boha není nic nemožného.

VISION 2000 - 5/2011
Překlad -lš-

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

Evangelium – Mk 13,33–37

Ježíš řekl svým učedníkům: „Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy přijde poslední den. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer nebo o půlnoci nebo za kuropení nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: Bděte!“

Křesťanská víra (5)

Katolická víra je nutná k dosažení spásy a ke konání záslužných skutků

8. Bez víry není spásy. Ani Mojžíš nemohl vejít do zaslíbené země, protože jednou nevěřil. Kristus říká: *Kdo neuvěří, bude zavržen.* (Mk 16,16) Kdo nepřijme víru, ten na onom světě nedojde k blaženému patření. (sv. Augustin) Tak jako Petr začal tonout, když začal pochybovat (Mt 14,30), tak jde vstříc věčné záhubě ten, kdo ztratí víru. Víra je jako loď; jako bez lodi nemůžeme přes moře, tak ani bez víry nemůžeme dospět do přístavu věčné blaženosti. Víra je jako ohnivý sloup, který vedl Izraelity přes poušť. **Bez víry také nemůžeme konat záslužné skutky.** Jako strom bez kořenů neprodukuje ovoce, tak člověk bez víry nemůže konat záslužné skutky. Je ale pošetilé domnívat se, že nezáleží na tom, čemu věříme, že stačí, když se dobře chováme. Dobrý skutek bez víry není ovšem zlý skutek. Skutky se však stávají dobrými a záslužnými právě skrze nadpřirozenou víru. Víra vede ke spáse, protože nás nabádá k dobrým skutkům. Tak jako kořen nezůstává sám, nýbrž vytváří rostlinu, tak víra podporuje dobré skutky. Je klíčem ke všem ctnostem, dává sílu ke konání dobrého. Víra ve zmrtvýchvstání makabejským synům a všem mučedníkům dávala sílu podstoupit mučednictví pro víru. Víra také pomáhá v době pokušení odvrátit se od zlého. Tak jako maják upozorňuje lodníky na nebezpečí a chrání je před záhubou, tak víra varuje před věčným neštěstím, do kterého můžeme upadnout pro své hříchy. Svätý Pavel říká, že štít víry může uhasit všechny ohnivé střely zlého ducha. Tak jako štít chrání vojáky před nepřáteli, tak chrání víra před útoky ďábla. (sv. Bonaventura) Víra také chrání v nouzi před zoufalstvím.

Je jako bezpečně uložený kapitál, ze kterého získáváme úroky pro čas tísne. (Goethe) Podle velikosti víry se řídí také množství milostí, které nám Bůh dává. To dokazují uzdravení, která činil Kristus. Kde byla větší víra, tam bylo rychlejší uzdravení: *Tvá víra tě uzdravila.* (Mt 9,22) Tridentický koncil učí: „Víra je počátek lidské spásy, základ a kořen všeho ospravedlnění.“

9. Víra sama však ke spáse nestačí; podle víry je třeba také žít a víru je třeba vyznávat.

Naše víra musí být **živá** a musí přinášet dobré skutky. Kristus nám říká: *Ne ten, kdo mi říká Pane, Pane, přijde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích.* Kdo nekoná žádné dobré skutky, bude při posledním soudu odsouzen. (Mt 25,41) Taková víra je podobná víře zlých du-

DUCHOVNÍ HUDBA PROTI DEPRESI

Mniši v Heiligenkreuz vydali nové CD se svými zpěvy. Kompakt se nazývá „Chant – Amor et Passio“ (Zpěv – Lásky a Umučení). Obsahem jsou gregoriánské zpěvy Svatého týdne. P. Karl Wallner označil tuto novou nahrávku za „nejlepší možný prostředek proti depresi v aktuálních krizích včetně krize v církvi“. „Tyto zpěvy zprostředkují prapůvodní sílu prožívané spirituality a mohou právě v době nejistoty a úzkosti poskytovat útěchu.“ O tento druh hudby projevuje velký zájem hlavně mladá generace.

Kath-net

chů: oni také věří, ale jednají zle. (Jak 2,19) Víra bez dobrých skutků je jako neplodný strom, jako studna bez vody, jako lampa bez oleje, jako ořech bez jádra. Kdo sice věří, ale nekoná dobré skutky, je jako pošetilá paní, které neměly olej. (sv. Řehoř Veliký) Víra, ze které nevycházejí dobré skutky, není pravá ví-

ra. „Pravá víra je jen tam, kde skutky nejsou v rozporu s tím, čemu věříme.“ (sv. Řehoř Veliký) – Dobré skutky, které jsou záslužné pro nebe, může konat člověk jen tehdy, je-li v posvěcující milosti. Z toho také vyplývá, že víra vede ke spáse jen tehdy, je-li spojená s láskou k Bohu a bližním. Proto říká svätý Pavel: *Kdybych měl víru, že bych hory přenášel, ale lásku neměl, ničím bych nebyl.* (1 Kor 13,2)

Je také nutné, abychom víru navenek **vyznávali**. *Víra v srdci vede ke spravedlnosti, vyznání ústy vede ke spáse.* (Řím 10,10) Pohotovost k řeči ztrácíme, když se v ní necvičíme; tak také ztrácí svou životnost víra, kterou nijak navenek nevyjadřujeme. (Deharba) Víra, která se nijak neprojevuje, se záhy ztrácí. (sv. Ambrož) Člověk se skládá z duše a těla, musí proto Boha uctívat nejen uvnitř, ale také vnějšími skutky. Již sama přirozenost vede člověka k tomu, aby projevoval navenek to, o čem je vnitřně přesvědčen. Těm, kteří svou víru před lidmi nevyznávají, Bůh při posledním soudu řekne: *Vpravdě pravím vám, neznám vás.* (Mt 25,12)

Dienst am Glauben 4/2011

Překlad -lš-

PAPEŽ SE ZLOBÍ

Papež to s odsvětštěním církve v Německu myslí velice vážně. V souvislosti se skandálem účasti katolických nakladatelství a s nimi některých německých biskupství na vydávání pornografie sáhl k velmi tvrdým slovům. Požadoval, aby se s tím okamžitě skončilo. Církev se nesmí podílet na tom, co je proti lidskosti. Pro to není žádná omluva ani ospravedlnění. K rázné nápravě chce použít všechny prostředky, kterých bude třeba, včetně kongregace pro biskupy a nejvyššího církevního soudu.

Kath-net

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás zvou na **adventní duchovní obnovu** na téma **ŽÍT Z BIŘMOVÁNÍ – JSME POZVáni KE SLUŽBĚ**, která se uskuteční ve dnech **3.–4. 12. 2011**. Více na www.premonstratky.cz/centrum. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakoření v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 28. 11. 2011** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na volně koncipovaný **cyklus duchovních obnov ŠKOLA BLAHOŠLAVENSTVÍ**, který souvisí s pastorační přípravou na rok 2013. Duchovní obnova na téma **Blahoslavení tiší** se uskuteční ve dnech **10.–11. 12. 2011**. Více informací na www.premonstratky.cz/centrum. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 5. 12. 2011** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (18)

SVATÍ KNĚŽÍ

20. října 1975

Jsou tři kategorie kněží.

Jsou kněží svatí. Kněží dobří, skutečně svatí, žijí v jednotě se Mnou, s mým božským životem.

Jsou osvíceni moudrostí, vedeni Duchem Svatým ve svém pastoračním úsilí. Jednají podle mé nauky, kterou jim předává papež, můj Náměstek zde na zemi.

Jsou oduševnění a oživováni láskou, ohněm, který očišťuje, osvěcuje a zahřívá, přetváří je a spojuje se Mou, který jsem spojen s Otcem.

Vykonávají pilně svou kněžskou službu, přivádějí duše ke Mně modlitbou, obětmi a utrpením.

Jsou drazí mému milosrdnému Srdci a jsou drazí mé a vaší Mamince: jsou předmětem mého zalíbení. Pokora, která je oživuje, přitahuje k sobě milosrdný pohled Božího Slova, Otce i Ducha Svatého.

Pro ně a pro jejich zbožnost jsou lidé ušetřeni mnoha trestů; zajistili si moji ochranu. Čeká je místo a koruna v nebi.

Kněží zmatení

Druhá kategorie jsou kněží zmatení a dezorientovaní.

To jsou ti, kteří mají na srdci více záležitosti tohoto světa než záležitosti Boží. A je jich mnoho, můj synu.

Mají čas na všechno, na mnoho lidských citů, mají čas na povyrazení, na četbu, která škodí jejich duším a která prohlubuje jejich stíny. Nemají však čas na modlitbu a na rozjímání. Jejich život není ve spojení s Bohem.

Chybí jim dar moudrosti, nevidí, nechápou. Mají uši, ale neslyší, mají oči, ale nevidí. Svůj formalismus maskují praktickými křesťanského života, který

je však zbaven své pravé duše, nežijí v milosti.

Mezi nimi je mnoho úniků. Mnozí utíkají, jsou zde skutečné apostazy v hodině, kdy se blíží soud. Mnozí z nich zjeví v tu hodinu před celým světem svou jidášskou identitu. Řekl jsem před světem, protože Já ji znám již dlouho.

Otec je očekává

Já je však miluji stále stejně, chci jejich obrácení. Otec je čeká.

Má jen jedno přání, aby mohl každému říct: „Pojď, všechno je zapomenuto, všechna škvára tvé duše shořela v mé Lásce.“

Ale právě proto, že tě miluji, nemohu skrývat, jak strašná je to odpovědnost, vzdorovat Bohu, který tě čeká, Bohu, který tě miluje až do té míry, že pro tebe ustavičně prolévá svou drahocennou Krev. Nemocný, který odmítá lékaře a léky, je určen, aby zahynul. To je důvod, proč jsem chtěl k tobě přijít se všemi prostředky a nakonec s touto výzvou k obrácení, pokud není pozdě.

Nástroj, který jsem k tomu použil, má nařizeno, aby hlasitě volal ke všem: „Obraťte se ke svému Pánu, obraťte se, dokud není příliš pozdě.“

Opakuji to: hodina milosrdenství předchází hodinu spravedlnosti. Nevyčítejte Mi moji naléhavost. Neříkejte, že je to monotónní opakování.

Jsem váš Bůh, jsem váš Otec, jsem váš Bratr, jsem váš Spasitel. Jen láska podněcuje a nutí Boha, aby vás žádal, aby vás naléhavě prosil: Obraťte se, dokud ještě není pozdě, jinak zahynete.

Bůh se nenechá vysmívat. Je to pýcha vašeho nepřítel Sana, který vám ponouká víru, že Boží spravedlnost je mrtvá. Mi-

losrdenství a spravedlnost jsou ve Mně jedna jediná věc. Je možná taková slepota?

Satanův jed

Třetí kategorie jsou kněží, kteří se tváří, jako by byli vnitřně dobří.

Žijí, jako by byli dobří, ale zahaluje je závoj, závoj jejich předsudků, pro který nevidí svou vnitřní skutečnost, která může uniknout lidem, nikoliv však Mně, Bohu.

Jinými slovy: chybí jim pravá, upřímná pokora, pokora, která má z vás činit děti, chybí jim prostota pokory. Můj Otec jim nic nezjevuje.

Jejich obrácení je obtížné; jejich pýcha je rafinovaná, přestrojená za pokoru. Ale pod touto lžipokorou je Satanův jed, podobně jako u některých zdánlivě drahocenných šperků, kde pod zlatým povrchem je obyčejný kov.

Věří jen sami sobě, pohrdají těmi a nesnášejí ty, kteří vidí trochu dále než oni.

Satan mnoha způsoby chytá mým kněžím své smyčky. I za ně je třeba se modlit a trpět, protože jejich obrácení je velmi svízelné.

KDO JSOU BISKUPOVÉ?

23. října 1975

Biskupové jsou ti, které jsem Já, věčný Velekněz, povolal, aby měli účast na mém věčném kněžství. Biskupové jsou nástupci apoštolů. Biskupové jsou hlavy místních církví.

Biskupové v čele s papežem, mým Náměstkem zde na zemi, tvoří apoštolské kolegium.

Biskupové spojení s papežem jsou správci, šířitelé a obránci mého božského Slova. *Jděte a hlásejte evangelium všem národům.*

Biskupové spolu s papežem jsou správci plodů vykoupení; protože mají účast na plnosti mého kněžství, všichni by měli mít dar moudrosti.

Řekl jsem „všichni by měli mít“. Bohužel, není tomu tak,

a ti, kteří ten dar mají, mají ho v různém stupni, jako světlo, které nemá vždy stejnou intenzitu. Jiná je intenzita slunce v pravé poledne, jiná je jas, který přichází z měsíce, jiná je světlo lucerny a jiné z louče.

Copak Duch Svatý je zaujatý? Nikoliv, můj synu. Stupeň moudrosti závisí na stupni, jak člověk odpovídá na podněty milosti.

Ti, kteří odpovídají na podněty milosti s citlivou a bdělou odpovědností, velkodušně a odvažně, někdy hrdinsky a vytrvale, nedávají jim vyznít naprázdno, jsou naplněni moudrostí.

Kdo méně odpovídal, méně přijal. Ti, kteří moudrost nemají, jsou ti, kteří zahradili cestu Ducha Svatého svými předsudky a svou pýchou, což jsou kořeny všeho zla.

Povrchnost a předsudky

Můj synu, moji apoštolové žili vedle Mne tři roky, ale na cestě dokonalosti udělali pramalý pokrok.

Důvod? Povrchnost a předsudky postupovaly jejich ducha. To potvrzují hloupé otázky, které kladli při různých příležitostech, s výjimkou mého milovaného učedníka. Ten měl duši tak čistou, prostou a pokornou, že byl nanejvýš drahý Mně i Duchu Svatému, který ho obohatil moudrostí dříve než o Letnicích.

Po svém zmrtyvýchvstání jsem se zjevil své Matce, Magdaléně, Lazarovi, učedníkům z Emmauz a dalším. Naopak nezjevil jsem se hned svým apoštolům, kteří tím byli pokořeni, zkroušeni a trochu také nazlobeni.

Ta lekce měla posloužit k tomu, aby šli do sebe; měla je přivést k zamyšlení nad závažností jejich útěku, jejich málo důstojného chování v době mého umučení.

Povrchnost a předsudky, jimiž byl prostoupen jejich duch, byly příčinou těžkého snu, který na ně padl. Nebyli bdělí a odhalovali tak svou slabinu nástrahám Nepřítel, který zvítězil.

TRIKY PANA PROFESORA

Na velkou kritiku narazila kniha rakouského sociologa Zulehnera, která publikuje údajné výsledky průzkumu rakouských kněží. To, co Paul Zulehner publikoval jako senzaci století, ukázalo se jako záměrně manipulovaný trik. Nikoliv výsledky průzkumu určují interpretaci, nýbrž čísla jsou předem upravena podle ideologie pana profesora.

Podle této publikace např. 55 % dotázaných kněží se dožaduje přípuštění žen k církevním úřadům, a 53 % to odmítá. To je celkem 108 % neboli 540 z 500 dotázaných. Autor nevedl, že 560 kněží odmítlo na jeho otázky odpovídat. Velice špatné hodnocení dostali od Zulehnera mladí kněží. Ačkoliv je dlouho vyučoval, neodpovídali jeho vizi církve, byli skeptičtí k modernismu a k zesvětštění. Označil je proto za „klerikálně autoritativní“ a obvinil je, že vytvářejí „protimoderní oázy“ a „útočiště pro ty, kteří utíkají před světem“.

Kath-net

Během čtyřiceti dnů, které předcházely nanebevstoupení, jsem je zbavil jejich pýchy, připravil jsem je na rozchod při nanebevstoupení a především jsem připravil jejich ducha na působení Ducha moudrosti.

Předal jsem jim o Letnicích vrcholnou kněžskou moc s plností svého kněžství.

Ustavičná křížová výprava

Předsudky jsou jako nepřekročitelná zeď, která se tyčí mezi duší a Bohem. Ti z biskupů, kteří jsou tím nakaženi, neumí připustit, že jsem si zvolil tebe, malou kapku vody, přitaženou a pak vrženou dolů, aby uskutečnila tento můj plán lásky.

Proč se mnoho pastýřů mého stáda neptá na příčiny neplodnosti své horečné aktivity?

Už jsem o tom mluvil dříve, ale záměrně se k tomu znovu vracím, protože je to velmi důležité a rozhodující pro duši jejich i pro svěřené duše, že o tom nikdy nebude řečeno dosti.

Ve středověku se pořádaly křížové výpravy na osvobození mého Hrobu. Můj Hrob je jistě svatý, protože hostil mé svaté Tělo.

Můj Hrob nicméně zůstane místem, které nemá takovou cenu jako jediná nesmrtelná duše, jejíž cenou je tajemství mého vykoupení.

Křížové výpravy vstupují do plánu tajemství spásy. Mají svůj smysl jako symbol, jako zobrazení důvodu; ukazují na nutnost vést ustavičnou křížovou výpravu proti Knížeti temnot a jeho temným šikům. Satan je vrah v nejvlastnějším smyslu slova.

Jediný cíl

Moje vtělení, moje umučení a smrt mají jako cíl osvobození duší z vražedného otroctví Satana.

Podíl na mém kněžství u biskupů a kněží má za účel učinit z nich spoluvykupitele v boji proti mocnostem temna, ustavičnou křížovou výpravu, vedenou s moudrostí, inteligencí

a vytrvalostí s použitím zbraní, které stanovilo mé slovo a především můj příklad.

Není zde žádná alternativa. Kdyby se v mé Církvi správně používaly tyto zbraně, byla by situace ve světě rázem zcela jiná. Satan zavládl, protože se nikdo nestaví proti jeho postupu.

Být spoluvykupiteli znamená (kéž by to kněží a biskupové pochopili!) následovat Mě po bezpečné cestě pokory, utrpění a lásky, poslušnosti a otcovství, pevné a trvalé obrany pravdy, jejímiž opatrovníky a strážci jsou spolu s mým Náměstkem, v obraně spravedlnosti, tak poslápané a pohrdané.

Moji biskupové nesmějí ani na okamžik zapomenout, že člověk se rodí, aby zemřel, a umírá, aby začal nový a pravý život. To musí být určující pro mysl, srdce, energii; tento věčný život připravil můj Otec a zaplatil ho pokorením mého vtělení a mé oběti na kříži.

Moji biskupové a moji kněží nesmí ignorovat a zapomínat, že Nepřítel člověka si nedá pokoj ve dne v noci, ani na chvíli, rozšiřuje své útoky, aby uvrhl duše do záhuby.

Nestačí vnější činy, nestačí hereze aktivity, ani prostředky, které nejsou přiměřené tvrdosti boje proti Nepříteli, který je silnější a mocnější než oni.

Nepodceňovat ho

Vytyčil jsem plán obrany, který však nedokázali uskutečnit. Kdyby se dívali na Mne a ná-

sledovali Mě na kříž, mohli by nabýt síly, aby čelili svému protivníkovi a porazili toho, kterého nelze podceňovat.

Synu, protivenství, která zavládla v mé Církvi, převaha anarchie, úplná zvrácenost nauky a mravů, dezorientace, ve které se potácejí kněží a věřící, nejsou bez příčiny.

Chceš nějaký příklad? Podívej se na sdělovací prostředky. Církev něco řekne, a ony o tom mluví zcela opačně.

V Církvi mluví Bůh, ve farních sálech se však šíří často i obrazem materialismus, sexualita a násilí.

V minulém poselství jsem řekl: lépe být bez kněží než proměnit semináře v líheň heretiků. Kdo odpovídá za toto zlo? Za tento chaos? Rozhodující vina padá na hlavu těch, kteří mají příslušnou moc, ale nejednají.

Tato zanedbanost je strašná. Jsou nečinní, odzbrojení tváří v tvář postupujícím silám Zlého.

A přece Já jsem přemohl svět. Moje Matka rozdrtila hlavu Hada svou pokorou. Jen ve spojení se Mnou v pokoře, chudobě, poslušnosti a utrpení mohou porazit nepřítele vašich duší.

Ovšem pohodlí života, lidský ohled, zájmy, strach ze ztráty přízně lidu učinily slepce z těch, kteří mají být vůdci a světlem.

Totéž je možno říct o jiných bolestných situacích, např. o výuce náboženství svěřené heretickým kněžím.

Ano, kolik semene bylo zaseto do duší dětí v nekritičtěj-

ším věku kněžními, jejichž život není vždy vzorný.

Bylo by lépe svěřit tyto duše dobrým laikům než kněžím změněným v demony a dravé vlky.

Houževnatost, jakou mnozí pastýři používají, aby umlčeli moje zásahy a zásahy mé Matky v této hodině temnoty, v této hodině Barabáše, měla být využita v jiných okolnostech a z jiných důvodů, s lepšími výsledky.

Bludy nemorálnosti jsou propagovány přímo a nepřímo v církevních zařízeních. Copak biskupové nechápu tento ústřední problém církve?

Neuvědomují si, že dokořán otevírají brány Nepříteli a ukazují, že vůbec nepoznali jeho pýchu, nástrahy, moc a svody?

Neuvědomují si strašné protiklady, jimž je prostoupena jejich pastore? Nepřítel rozpoutal velkou bitvu materialismu, který je jakoby jeho vtělením. S těmito útoky uspěl, protože nenaráží na odpor, nanejvýš na slabé protiútoky.

Synu, s jak velkou hořkostí musím vyslovit tyto výtky! Je třeba usilovat o nápravu, alespoň připravovat duše modlitbou a pokáním.

Nastává hodina, kdy milosrdenství předává místo spravedlnosti. Je třeba připravovat duše, aby si byly vědomy, že těžkou hodinu, která nastává, není možno přičítat Otcí, ale jejich hříchům a jejich povolnosti vůči silám Zlého. Je třeba jednat bez prodlení, protože mnoho duší je už zahaleno temnotami noci, která nastupuje.

Neboj se! Křič silně, že lidé mají uši, aby slyšeli, a neslyší, oči, aby viděli, a nevidí. V jejich srdcích zhaslo světlo!

Sily Zlého však nezvítězí! Moje Církev bude očištěna od sílenství lidské pýchy a nakonec láska mé Matky a vaše láska budou triumfovat.

Žehnám ti, synu. Modli se a obětuj Mi svá utrpení.

*(Pokračování)
Překlad -Iš-*

Kašpar Bertoni, světec pro dnešní dobu (6)

V Boží škole

Těžká nemoc, která dona Kašpara postihla v roce 1812, nebyla zcela vyléčena. V létě dalšího roku se nachází jako rekonvalescent krátkou dobu v Collognola ai Colli u hrabat Nichecola, svých strýců. V roce 1814 a 1815 se dostavily recidivy a bylo jasné, že jeho zdraví vyžaduje stálou péči. Napsal v té době: *Zotavuji se velmi pomalu. Modlete se, abych čerpal plody z této školy, kterou mi Pán poskytuje.* (1. června 1814)

Vnímá utrpení jako Boží školu, ve které si Bůh z něho činí svého žáka: je to téma, které bude Bertoni velmi drahé, protože celý jeho život bude poznamenán utrpením a bolestmi všeho druhu.

Lidové misie

Rok 1816 znamenal v životě dona Kašpara rozhodující změnu. Myšlenka dát počátek zkušenostem řeholního života s několika druhy byla den ze dne jasnější. Roku 1814 byli vysvěceni na kněze čtyři jeho žáci, kteří s ním byli rozličným způsobem hluboce svázáni. Byli to klerici Nicola Mazza, Giovanni Maria Marani, Luigi Bragato a Gaetano Brugnoli. První věnoval svůj život hlavně dílu ve prospěch mládeže schopné, ale chudé, která nemohla dokončit studium. Ostatní tři byli jeho první druhové.

V květnu r. 1816 jiná zvláštní příhoda vnesla světlo do záměru, který Bůh postupně zjevoval donu Kašparovi: byly to velké misie v San Fermo. Jako spolupracovník kanovníka Luigiho Pacifika Pacettiho, apoštolského misionáře, získal Bertoni příležitost, při které se po jeho boku *osvědčil jako velmi šťastný kazatel, který ho překonával v tom, jak přiváděl posluchače k polepšení a k předsevzetí nového života* (P. Cesare Brescia-

Sv. Kašpar Bertoni

ni, jeho současník). Bresciani také dosvědčil, jak se scházely významné osobnosti tehdejšího světa, aby si ho vyslechly.

Byly to misie, na které město Verona vzpomínalo dlouhou dobu a které vykonaly mnoho dobrého. Bertoni tak získal nové pole pro svůj apoštolát: lidové misie.

Škola „U Stigmat“

Dne 4. listopadu 1816 vstoupil don Kašpar do školy „U Stigmat“. Byly to prostory spolu s kostelem, které tři roky předtím získal pan Giuseppe Bellotti, mlynář. Patřily dosud Demaniovu, který je získal od „Bratrstva Stigmat svatého Františka“ poté, co byly v roce 1808 rušeny všechny katolické instituce. Bellotti zde založil školu pro chu-

dé chlapce ve městě v roce 1815, ale v krátké době ho zachvátila nemoc. V červenci 1816 jmenoval dona Nicolu Galvaniho dědicem tří svých objektů, včetně oněch po Stigmattech, a zemřel ve věku 31 let.

Dne 17. srpna toho roku oznámil Bertoni Leopoldině Naudet, že mu Galvani nabídl Stigmata, aby umožnil založení kongregace kněží, kteří žijí podle řehole sv. Ignáce. Současně byl Leopoldině Naudet nabídnut objekt le Terese, a ona zde 9. listopadu zahájila život své první komunity. Naplnilo se tak trpělivé čekání Bertoniho a Leopoldiny Naudet: ve Veroně mohly rozkvétat dvě nové instituce, aby přinášely velké dobro celé církvi.

Spolu s Bertonim vstoupili k stimmatinům⁽¹⁾ chladného 4. listopadu Giovanni Maria Marani, jeho starý žák, a Paolo Zanolí, sotva triadvacetiletý. Za měsíc přibyl don Michele Gramago, který se svým mladým duchem bude „radostí rodičů se kongregace“. Dne 1. ledna přistoupil don Matteo Farinati, spíše mlčenlivý, ale člověk pro všechno.

Počátky strohého života

Počátky byly tvrdé. Kostel i budovy vyžadovaly neodklad-

né opravy, protože po zrušení „Bratrstva Stigmat“ byly tyto objekty uzavřené a opuštěné. Malá komunita se usadila v budově u kostela: byl tu dvorek se studnou, jídelna, kuchyň, velká místnost v přízemí a dvě světnice v poschodí. Ten rok byl velmi chladný, s množstvím sněhu a ledu a připravil Veroně velkou nouzi. Strohost, která zavládla v nové komunitě, však neměla být příležitostná, ale trvalá po celý její život. Na druhé straně to byla první řeholní společnost, která se zde utvářela po jejich zrušení pod napoleonským nátlakem.

Ani noví rakouští mocipáni neviděli rádi náboženské instituce. Nová komunita se však zaštitila tím, že vykonává potřebnou sociální činnost: školu pro chudé chlapce ve městě.

První dny věnovali zprovoznění místností a shromažďování přihlášek. Po devíti dnech byla oficiálně otevřena škola „U Stigmat“. 48 žáků bylo rozděleno do dvou tříd; základní, kterou vedl don Marani, byla umístěna v kostele na kůru a druhá třída, „latinská“, kterou vedl don Kašpar, byla v sakristii. Chlapci, kterým věnoval své kněžské mládí v mariánských oratořích, byli nyní nouzově v sakristii. Neztratil však radost z jejich společnosti, z jejich spontánní veselosti. To, co mu leželo na srdci, byla lidská a křesťanská formace těchto chlapců, ochotných nastoupit život věřících lidí a také slyšet Boží volání. Z této první skupiny se dva chlapci stali později kněžími.

Opravy

V březnu 1817 se don Luigi Rizza odstěhoval na jiné místo a uvolnil tak dům nezbytný pro novou komunitu, která se rozrůstala: byly zde dvě malé světnice, kuchyň a sál, kterému říkali kapitula.

Na jaře byla v kostele opravena okna a začaly opravy střechy. Práce postupovaly pomalu, i když otcové každou volnou

Stigmatinští novici - pohled do života institutu v současnosti

chvíli věnovali práci, aby se vše urychlilo.

Již další rok začali stimmatini s 80 žáky. Dílo rostlo a Prozřetelnost poslala v říjnu dalšího kněze, Gaetana Brugnoliho, který byl také architekt a představoval velmi cennou pomoc pro rekonstrukci chudých objektů.

Boží „návštěvy“

Dona Kašpara stíhaly časté horečky a poutaly ho na lůžko i delší dobu. Odevzdanost do Boží vůle projevoval především během nemoci. Nikdy si nestěžoval, chápal je jako láskyplnou zkoušku od Boha, který ho přicházel navštěvovat. Nebyl jediný, kdo byl takto navštíven. V říjnu 1818 se musel vrátit ke své rodině don Luigi Bragato, protože těžce onemocněl. Matteo Farinati, kterého poslali ošetřovat nemocné tyfem, sám se nakazil touto strašnou chorobou. Nepomohl ani návrat do rodného kraje. Zemřel 17. září 1820 jako první mučedník lásky této malé komunity.

S kolečkem na stavbě

Ani přes tyto zkoušky se apoštolská činnost kněží stimmatinů nezastavila. Kromě úkolu vyučovat ve škole, která měla více než 80 žáků, pracovali kněží ve farnosti San Fermo jako kazatelé a zpovědníci. Z podnětu kanovníka Pacettiho obdržel don Kašpar od Svatého stolce titul „Apoštolský misionář“, a tím byla naznačena další cesta pro rodící se kongregaci.

Kostel „U Stigmat“ byl opraven a otevřen pro veřejnost. Pod vedením architekta Brugnoliho nebyl nikdo ušetřen také manuální práce. Sám don Kašpar podle očitých svědků byl často k vidění, jak přepravuje na kolečku materiál.

Na hlavním oltáři byl vzácný obraz neznámého autora, který představoval zasnuby Panny Marie a svatého Josefa. Bertoni svěřil rodící se dílo jejich ochraně a označil je svým synům za vzory a patrony.

Kostel a institut stimmatinů po bombardování za 2. světové války

Chudáček u stimmatinů

Dne 14. března 1822 vstoupil do kongregace don František hrabě Cartolari. Opustil bohatství a pohodlí vznešené veronské rodiny, kde byl prvorozeným synem a po dobu jednoho roku prvním správcem, a zvolil si chudobu stimmatinů, okouzlen životním způsobem dona Bertoniho. Byl velmi nadaný, ale dával přednost nejpokornějším službám, o kterých prohlašoval: „To je moje parketa!“

S příchodem nového člena se strohý život nijak nezměnil. Don Francesco jedl chudou stra-

vu s pocitem vděčnosti k tomu, kdo ji nabízel. Abychom to ocenili, musíme si připomenout, jaký byl jeho původ. „Chudáček u stimmatinů“ se však uměl radovat ze všeho odříkání, protože zde „našel poklad zakopaný v poli“.

Vášeň pro mladé

Dne 25. července 1824 přistoupil don Modesto Cainer. Prostory pro dílo se po otevření kostela staly zcela nedostačujícími, protože v roce 1823 přibývalo s úplným gymnáziem dalších 130 žáků. Architekt Brugnoli proto projektoval stavbu konvik-

tu s ubikacemi pro kněze: školáci mohli obsadit auly a větší prostory pro své aktivity. Vášeň pro mládež znásobovala iniciativy dona Kašpara, který se rozhodl založit z podnětu faráře také „U Stigmat“ mariánskou oratoř. Ta se stala pro další místa v diecézi trvalým referenčním místem. Každou neděli ráno následoval po mši katechismus a další různé pobožnosti. Odpoledne pak byla rekreace. Na tu se scházela mládež z celého města. Mezi chlapci byli vždy kněží, kteří vedli hry, uklidňovali spory a na závěr odvedli skupinky za zpěvu zbožných písní do kostela na zakončení dne.

Radost z chudoby

Don Kašpar věnoval zvláštní pozornost řeholní komunitě. Slovem a především přísným životem v chudobě vtiskl jí zvláštní typický řeholní ráz. Nechyběly samozřejmě chvíle radosti, i když styl života stimmatinů byl strohý a přísný. Don Kašpar chtěl, aby jeho synové byli „doma mniši a venku apoštolové“, a také lidé studia a modlitby, aby byli připraveni na různé druhy apoštolátu, ke kterému jsou povoláni. Samo místo stimmatinů daleko od hluku a světského rozptýlení ve městě poskytovalo možnost života v usebranosti a mlčení. Ústav, který nabýval stále zřetelnější tvář, byl ráno naplněn slavnostním křikem mládeže, ale odpoledne byl jako opuštěný. Rodící se kongregace neměla psanou řeholi. Členům stačily pokyny jejich otce, aby vedly jejich první kroky k dokonalosti. V pamětech kongregace čteme: *U stolu po troše polévky uvařené ze špeku byly na řadě kousky sýra jako kostky na hraní, kterými zatřepal otec Gramego a hodil je na stůl jako při hře v kostky a řekl: dvě, šest! A rozdával tak náladu nevinné veselosti nad stolem, který sám moc k smíchu nebyl.*

(Pokračování)

Institut stimmatinů se studenty dnes

⁽¹⁾ Podle italského termínu „stimmate“ – jizva, stigma

Slovo života

Žalm 119 je tedy celý utkáno kolem tohoto Slova života a blaženosti. Jestliže jeho ústředním tématem je Hospodinovo „Slovo“ a „Zákon“, objevují se vedle těchto termínů takřka ve všech verších synonyma jako „příkázání“, „nařízení“, „příkazy“, „nauka“, „sliby“, „soudy“; a pak mnoho sloves k nim přidružených, jako zachovávat, střežit, chápat, poznávat, milovat, rozjímat, žít. Skrze 22 strof tohoto žalmu se rozvíjí celá abeceda a také celý slovník důvěryplného vztahu věřícího s Bohem; nacházíme zde chválu, děkování, důvěru, ale také prosbu a nárek, proniknuté vždy současně jistotou Boží milosti a moci Božího slova. Také verše nejvíce poznamenané bolestí a pocitem temna zůstávají otevřeny pro naději a jsou prostoupeny vírou. *Prilnula k prachu má duše, navrať mi život podle svého slova* (v. 25), *prosí v důvěře Žalmista; Ikdyž jsem jako měch v kouři, nezapomínám na tvé příkazy* (v. 83), *volá věřící. Jeho věrnost, i když je vystavena zkoušce, nachází sílu v Hospodinově slovu: Abych odpověděl těm, kteří mě tupí, vždyť důvěřuji v tvá slova* (v. 42), *říká s jistotou; a také před děsivou perspektivou smrti jsou Hospodinovy příkazy jeho oporou a nadějí ve vítězství: Bezmála mne zahubili na zemi, já však jsem neopustil tvá nařízení.* (v. 87)

Boží zákon, předmět vášnivě lásky Žalmisty a každého věřícího, je zdrojem života. Touha pochopit ho, zachovávat ho, řídit podle něho svůj život je charakteristická pro člověka spravedlivého a věrného Hospodinu, který *rozjímat ve dne v noci*, jak uvádí žalm (v. 2); je to Boží zákon, co je třeba střežit v srdci, jak říká velmi známý text *Šemá* v Deuteronomiu:

Slyš, Izraeli... Tato slova, která ti přikazují, ať zůstanou v tvém srdci!

Vštěpuj je svým synům, mluv o nich, když budeš přebývat doma, nebo budeš na cestách, když budeš uléhat i vstávat. (Dt 6,4.6-7)

Střed bytí, Boží zákon, vyžaduje, aby mu naslouchalo srdce, aby ho poslouchalo z poslušnosti nikoliv otrocké, nýbrž synovské, důvěřující, uvědomělé. Naslouchat Slovu je osobní setkání s Pánem života, je to setkání, které musí vyústit do konkrétní volby a stát se cestou a následováním. Když se Pána ptá mládenec, co je třeba udělat pro dosažení věčného života, Ježíš poukazuje na cestu zachování Zákona, ale ukazuje také, jak to udělat, aby ji přivedl k plnosti: *Jedna věc ti schází: jdi, prodej všechno, co máš, a dej to chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.* (Mk 10,21) Naplněním Zákona je následování Ježíše ve společenství s Ježíšem.

Nejvzácnější dědictví

Žalm 119 nás tedy vede na setkání s Pánem, orientuje nás k evangeliu. Je v něm jeden verš, u které bych se chtěl zdržet: je to verš 57: *Pravím, Hospodine, ty jsi můj úděl, budu střežit tvá slova.* Také v jiných žalmech tvrdí prosebník, že Hospodin je jeho úděl, jeho dědictví: *Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší*, přednáší v žalmu 16 (v. 5a), *já však chci stále být u tebe: uchopils mě za pravici, prohlašuje v žalmu 73 (v. 23b) a rovněž v žalmu 142 volá Žalmista k Hospodinu: Ty jsi moje útočiště, ty jsi můj podíl v zemi živých.* (v. 6b)

Tento výraz „podíl“ připomíná událost rozdělení zaslíbené země mezi izraelské kmeny, kdy Levitům nebyla přidělena určitá část teritoria, protože jejich „podíl“ byl sám Hospodin. V Mojžíšových knihách jsou v tomto směru příznačné dva texty, když užívají doslova tento výraz: *Hospodin řekl Áronovi: „Nebudeš mít žádné dědictví v jejich zemi a ne-*

budeš mít podíl uprostřed nich. Já jsem tvůj podíl a tvé dědictví uprostřed Izraelitů“, tak to prohlašuje kniha Numeri (18,20) a Deuteronomium to potvrzuje: *Proto Levi nemá podíl ani dědictví se svými bratry: Hospodin je jeho dědictví, jak mu to řekl Hospodin, tvůj Bůh.* (Dt 10,9; srov. Dt 18,2; Joz 13,33; Ez 44,28)

Kněží, kteří patřili ke kmenu Levi, nemohou být vlastníky území v Boží zemi, kterou Bůh dal v dědictví svému lidu a naplnil tak slib daný Abrahamovi (srov. Gn 12,1-7). Vlastnictví země, základní prvek stability a možnosti přežití, byl znamením požehnání, protože zahrnoval možnost zbudovat dům, rozrůstat se v dětech, obdělávat pole a žít z plodů půdy. Avšak levité, prostředníci posvátna a Božího požehnání, nemohou vlastnit jako jiní Izraelité toto vnější znamení požehnání a tento zdroj existence. Zcela zasvěceni Hospodinu, musí žít jen pro něho odevzdání do jeho prozřetelné lásky a do velkodušnosti bratří, aniž by měli dědictví, protože jejich dědictvím je Bůh, Bůh je jejich země a dává jim život v plnosti.

A nyní prosebník Žalmu 119 aplikuje tuto skutečnost na sebe: *Hospodin je mým podílem.* Láska k Hospodinu a jeho slovu ho vede k radikální volbě mít Hospodina za jediné blaho a střežit jeho slovo jako drahocenný dar, jehož si cení více než každého dědictví, každého pozemského vlastnictví. Náš verš má totiž možnost dvojího překladu a mohl by být chápán i následujícím způsobem: *Moje dědictví, Hospodine, řekl jsem, je střežit tvá slova.* Dva překlady si neprotiřečí, dokonce se navzájem doplňují: Žalmista tvrdí, že jeho podílem je Hospodin, ale také střežit jeho slova je jeho dědictví, jak pak řekne ve verši 111: *Mým dědictvím navěky jsou tvá příkázání, neboť jsou radostí mého srdce.* Toto je Žalmistovo štěstí: pro něho jako pro levity je dáno ja-

ko podíl a dědictví Hospodinovo slovo.

Drazi bratři a sestry, tyto verše jsou také dnes velmi důležité pro nás všechny. Především pro kněze, povoláné žít jen pro Pána a jeho slovo, bez jiných jistot, pokládat ho za jediné dobro a jediný zdroj pravého života. V tomto světle je třeba chápat volbu celibátu pro nebeské království, objevovat tak jeho krásu a sílu. Ale tyto verše jsou důležité také pro všechny věřící, Boží lid náleží jedině Jemu, jako *království kněží* pro Pána (srov. 1 Petr 2,9; Zj 1,6; 5,10) jsou povoláni, aby radikálností evangelia byli svědky života vedeného Kristem, novým a definitivním Veleknězem, který vydal sám sebe jako oběť za spásu světa (srov. Žid 2,17; 4,14-16; 5,5-10; 9,11n). Pán a jeho slovo: to je naše „země“, ve které máme žít ve společenství a v radosti.

Dovolme tedy Pánu, aby nám vložil do srdce tuto lásku ke svému slovu, aby nám dopřál, že budeme mít vždy za střed svého života Jeho a jeho svatou vůli. Prosme ho, aby naše modlitba a celý náš život byly osvěcovány Božím slovem, aby bylo svítlnou pro naše kroky a světlem pro naši cestu, jak říká žalm 119 (srov. v. 105), tak abychom kráčeli bezpečně v zemi lidí. A Maria, která přijala a zplodila Slovo, ať je naší vůdkyní a posilou, polární hvězdou, která ukazuje cestu ke štěstí.

Pak i my se budeme moci v modlitbě radovat jako prosebník v žalmu 16 z neočekávaných Hospodinových darů a z nezaslouženého dědictví, které se nám stalo údělem:

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, můj podíl padl do rozkošného kraje, mám velkou radost ze svého dědictví. (Ž 16,5.6)

Bollettino Vaticano

9. listopadu 2011

Mezititulky redakce Světla

Překlad -lš-

Ke gynekologovi ve Velké Británii přišla nedávno jedna

žena s tímto problémem: má roční dítě a nyní je v jiném stavu. Pěče o dvě děti v tak útlém věku pokládá pro sebe za příliš zatěžující. Domnívá se tedy, že má dostatečný důvod k tomu, aby podstoupila potrat. Lékař jí vysvětlil, jakému riziku se potratem vystavuje, a doporučil jí jednodušší řešení: usmrtit raději ono roční dítě. Žena se také rády zhrzla, ale lékař klidně pokračoval: „Projevila jste zájem usmrtit jedno ze svých dětí, v jednom i v druhém případě se nejedná o nic jiného než o živé lidské dítě.“ Tento případ vyvolal v celé zemi velký rozruch.

Když se prosazovaly zákony, které povolují potrat v prvních týdnech těhotenství, argumentovalo se tím, že embryo není ještě lidský jedinec. Pak se však rozvinula a zdokonalila prenatalní diagnostika, která může odhalit u dítěte eventualitu určité vrozené vady. Hned vznikla snaha posunout onu hranici raného těhotenství, aby bylo možno usmrtit životaschopného tvora, který se pro své postižení stává nežádoucím, ačkoliv už zcela evidentně není embryo. Tato hranice se v některých zemích posunula nakonec až do doby bezprostředně před porodem. Vznikla tak zcela absurdní situace: Pokud je takové dítě v mateřském lůně, není jeho život chráněn zákonem. Zákon povoluje jako „humánní postup“ usmrtit toto nežádoucí dítě, dokud je ještě v lůně matky, protože by bylo nehumánní usmrtit ho po jeho narození. Ke spolehlivému a co nejsnazšímu usmrcení vymysleli lékaři tento vpravdě „humánní“ způsob: když už je v průběhu porodu hlavička dítěte na dosah, porodník z ní prostě vysaje mozek, takže na svět přijde dítě bez života. Nemá tu mateřské lůno podobnou funkci jako pytel na utopení nežádoucích koťat?

Takové zákony samozřejmě projednaly řádně sněmovní výbo-

ry a schválily zákonodárné složky parlamentu a může se stát, že lékař, který takový „humánní postup“ odmítne provést, bude propuštěn nebo jinak postižen.

Tyto předporodní potraty postihují nejčastěji děti, u kterých byl zjištěn tzv. Downův syndrom. Ačkoliv takto postižení žijí ve srovnání se zdravými jedinci s řadou omezení, bylo prokázáno, že to nejpodstatnější jim neschází, totiž pocit štěstí a spokojenost se životem. Pravdou je, že vyžadují od rodičů nebo pěstounů mimořádnou péči, ale je prokázáno, že tato láska a péče je velice plodná a blahodárná a přináší evidentní až udivující výsledky v pozitivním vývoji dítěte.

Jedinci žijící se syndromem nepředstavují tedy ve společnosti ani zdaleka takový problém, jako zcela zdravě narození, kteří pro naprostý nedostatek vnitřního štěstí a spokojenosti propadají drogám a alkoholu. Tento jejich „defekt“ je postihl proto, že jejich duše a srdce trpěly těžkou podvýživou pro nedostatek pravé rodičovské lidské lásky a péče. Nejzávažnějším syndromem, který nejvíce ohrožuje tuto společnost, je ve skutečnosti lidské sobectví.

Vraždění „postižených“ je projevem nejhrubšího barbarství, které zdomácnělo tam, kde odumírají základní lidské vlastnosti: je to společnost těžce postižená duchovní slepotou a neschopná dalšího rozvoje. Ospravedlňování a zdůvodňování takového barbarství svědčí o těžkém citovém, intelektuálním a morálním úpadku a o ztrátě zdravého rozlišování a soudnosti na nejodpovědnějších místech. Takto duchovně

Na slovíčko

těžce postižená společnost proto není schopna si uvědomit, že je to právě syndrom sobectví, pro který si v mnoha, především ekonomických oblastech neví rady sama se sebou a kupí jeden chybný krok za druhým. Všechno své zvrácené myšlení a jednání opírá o „vědecky zdůvodňované ideologie“, podobně jako si nacismus zdůvodňoval svůj rasismus a komunismus svůj třídní boj. „Vyspělá společnost“, která chrání zákonem projevy kulturní degenerace a mravní zvrácenosti a stíhá ty, kdo setrvávají na pozicích zdravého rozumu, těžce dopláci na to, že zapřela své kořeny a odvrátila se od Boha, protože se chtěla sama sobě stát bohem. Je to civilizace určená k zániku. Nesvoláváme na sebe Boží hněv? „Běda těm, kdo nařizují ničemná nařízení a nuzným odmítají možnost obhajoby. Co si počnete v den navštívení, až se z dálky přizene zkáza? Posílám metlu svého hněvu proti lidu, proti kterému plane můj hněv. Dávám jí příkaz, aby kořistila, loupila a zdeptala ho jako hlinu na ulicích.“

My křesťané jakožto součást této společnosti se ovšem nesmíme domnívat, že na tomto stavu neneseme žádnou vinu. Ještě před sto lety čelila církev podobným zhoubným ideologiím svým jasným stanoviskem a jednoznačným odsouzením modernistických bludů. Tuto nekompromisní a prozíravou kritiku však nahradil liberalismus, ideologie otevřenosti a multikulturalismu a morálního relativismu, které ukolébaly křesťany do falešné smířlivosti, zamlčování a potlačování všech varování a vážných hrozeb. Výsledkem je velká vnitř-

JEDEN Z 10%, KTERÍ PŘEŽILI

Boaz Reigstad měl 30. října šest roků. Je to jedno z 10 % dětí, které mají to štěstí, že přežívají svou diagnózu Downova syndromu. 90 % těchto dětí je před narozením usmrceno. Průzkum prokázal, že 99 % lidí, kteří žijí s tímto syndromem, se cítí docela šťastnými.

Fotografie tohoto usměvavého chlapce rozšířená po USA má přispět ke změně mentality a snížit počet nesmyslných potratů. Má mluvit za ty, kteří promluvit nemohou. Jak řekl jeho otec, je to šťastné dítě a jeho život stojí za to, aby ho žil. „Není dokonalý, ale kdo z nás je dokonalý?“ Boaz je nejstarší ze tří dětí rodičů Reigstadových.

Kath-net

ní krize víry spojená s masovými odpady. Přitom ve vědomí křesťanů převládá stále vlažná letargie a bezstarostnost a pozornost se věnuje spíše tomu, co podporuje pocit samolibosti. Byli jsme před tímto stavem opakovaně varováni a poučeni, co máme podniknout, aby se tyto bludy nerozšířily. V tom jsme však evidentně selhali.

Advent není romantická nedočkavost vánoční idylly, ale doba pokání před příchodem Svrchovaného: „Bděte, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Jestliže přijde Pán v den, kdy ho služebník nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ztrestá ho a odsoudí k údelu s pokrytci. Tam bude pláč a skřípání zubů.“

-š-

MODLITEBNÍ VIGILIE ZA OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA

Stejně jako v loňském roce tak i letos se budou před první nedělí adventní konat modlitební vigilie za počatý lidský život. Prosíme čtenáře, aby se k těmto modlitbám připojili.

Redakce Světla

Pondělí 28. 11. 2011: 6:00 Evangelium: pondělí 1. adventního týdne [P] 6:10 Octava dies (647. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:40 Misionář pod sopkou 7:10 Čteme z křesťanských periodik 7:15 Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami 7:55 Přijeme si... 8:10 P.S. Zdeněk Fučík - mše sv. s farností Protivanov 8:30 Po stopách sv. Pavla v Turecku 8:50 Cesty za poznáním: Národní park Acadia 9:00 Dobrý pastýř Msgr. Ješús Juárez, SDB 9:30 Sviečková manifestácia 10:00 Nedělní čtení (1. díl): 1. neděle adventní 10:30 Zpravodajské Noeviny: 24. 11. 2011 10:45 Léta letí k andělům (33. díl): Martin Petiška 11:05 Noekreace aneb Vandrování (115. díl) 11:15 Noeland (47. díl) 11:45 O Mlsákovci (6. díl): Jak Mlsáka bolely zuby 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Koncert mladých virtuózů 13:25 Obec Šúrovec 13:40 Octava dies (647. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Dolňácké slavnosti 14:35 Krásy Čech a Moravy (9. díl): Zámek Troja 15:05 Noční univerzita: Manželé Svobodovi - Žena podřízena muži? 16:00 Poselství svatých: Matka Tereza 16:10 Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani 16:20 Cesty za poznáním: Red Rock Canyon 16:30 GOODwillBOY VII. (6. díl): 6. díl 17:00 NOEparáda (140. díl) [L] 18:05 Po hladině: Oheň [P] 18:25 Sedmihlásky (42. díl) 18:30 O Mlsákovci (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda [P] 18:40 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (13. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 19:00 Ekoauto (24. díl) [P] 19:15 Ars Vaticana (7. díl) 19:25 Přijeme si... 19:39 SPONZORING - Spot UPC 19:40 Poselství svatých: Matka Tereza 19:55 Z pokladů duše: P. Jan Balík - Jak se modlit růženec 20:00 Klapka s... (31. díl) [P] 21:05 Noekreace aneb Vandrování (115. díl) 21:15 Na koberečku (115. díl) [P] 21:25 Čteme z křesťanských periodik 21:35 PhDr. Tomáš Sedláček - Ekonomie dobra a zla 23:10 Octava dies (647. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:45 Kulatý stůl: Je demokracie zneužitelná? 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 29. 11. 2011: 6:00 Evangelium: úterý 1. adventního týdne [P] 6:10 Poselství svatých: Matka Tereza 6:20 Má vlast: Bludov 7:10 Salesiánský magazín 7:25 Melódia dúhy 7:40 Prorok léčitel Solanus Casey 8:45 Moja planéta: Slovo 9:00 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku 9:35 Octava dies (647. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:10 PhDr. Tomáš Sedláček - Ekonomie dobra a zla 11:40 Sedmihlásky (42. díl) 11:45 O Mlsákovci (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (61. díl): Dechovka 12:35 Čteme z křesťanských periodik 12:40 Ars Vaticana (7. díl) 12:50 Dolňácké slavnosti 13:15 Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta 13:45 Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami 14:25 Kulatý stůl: Moravská křesťanská akademie 16:00 Poselství svatých: Matka Tereza 16:10 Přijeme si... 16:25 Z krajiny kulturních tradic 2010 17:00 Léta letí k andělům (33. díl): Martin Petiška 17:20 Hermie a potopa 17:55 Noeland (47. díl) 18:25 Sedmihlásky (42. díl) 18:30 O Mlsákovci (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu [P] 18:40 GOODwillBOY VII. (6. díl): 6. díl 19:10 Noekreace aneb Vandrování (115. díl) 19:10 Baroko na cestách Jiřího Sehnala 19:40 Zpravodajské Noeviny: 29. 11. 2011 [P] 20:00 Misie na živo: Záchrana kostela v Trmicích [P] 21:05 Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Berkel-Enschoot, Nizozemí [P] 21:40 Zpravodajské Noeviny: 29. 11. 2011 22:00 Ekoauto (24. díl) 22:15 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2010, 1. díl 23:15 P.S. Zdeněk Fučík - mše sv. s farností Protivanov 23:40 Přijeme si... 23:55 Čteme z křesťanských periodik 0:05 Cvrlikání (3. díl) 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 30. 11. 2011: 6:00 Evangelium: 3. neděle v mezidobí [P] 6:10 Zpravodajské Noeviny: 29. 11. 2011 6:25 Komunikace v krizové situaci 7:00 Noční univerzita: Manželé Svobodovi - Žena podřízena muži? 7:55 Noekreace aneb Vandrování (115. díl) 8:05 Cvrlikání (3. díl) 9:15 Ars Vaticana (7. díl) 9:30 U Pastýře: s Janem Kačerem 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Klapka s... (30. díl) 13:40 Čteme z křesťanských periodik 13:45 P.S. Zdeněk Fučík - mše sv. s farností Protivanov 14:05 Na koberečku (115. díl) 14:15 JuniorTV Kopřivnice (19. díl) 14:40 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (13. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 15:00 Cesty za poznáním: Red Rock Canyon 15:10 Misionář pod sopkou 15:40 Zpravodajské Noeviny: 29. 11. 2011

16:00 NOEparáda (140. díl) 17:00 Štúdio AHA! [P] 17:45 Cesty za poznáním: NP Keoladeo 18:00 Octava dies (647. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 O Mlsákovci (9. díl): Mlsálek je protivný [P] 18:40 Sedmihlásky (42. díl) 18:45 Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Berkel-Enschoot, Nizozemí 19:15 Terra Santa News [P] 19:40 Přijeme si... [P] 20:00 BET LEICHEM - vnitřní domov (20. díl): Anastáz [P] 20:20 Mons. Václav Malý - Křesťané ve světě [P] 21:50 Poselství svatých: Matka Tereza 22:05 Stalinova kariéra (1/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi [P] 22:30 Ekoauto (24. díl) 22:50 Noekreace aneb Vandrování (115. díl) 23:00 Generální audience papeže Benedikta XVI. 23:30 Krásy Čech a Moravy (9. díl): Zámek Troja 0:05 Poselství svatých: Matka Tereza 0:15 Má vlast: Bludov 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 1. 12. 2011: 6:05 Evangelium: čtvrtek 1. adventního týdne [P] 6:15 Poselství svatých: Matka Tereza 6:25 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (13. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:45 BET LEICHEM - vnitřní domov (20. díl): Anastáz 7:05 Platinové písničky (61. díl): Dechovka 7:35 Dolňácké slavnosti 8:00 Z krajiny kulturních tradic 2010 8:30 Baroko na cestách Jiřího Sehnala 8:50 Misie na živo: Záchrana kostela v Trmicích 9:55 Kulatý stůl: Moravská křesťanská akademie 11:25 Přijeme si... 11:40 Sedmihlásky (42. díl) 11:45 O Mlsákovci (9. díl): Mlsálek je protivný 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Má vlast: Bludov 12:50 Generální audience papeže Benedikta XVI. 13:25 Sviečková manifestácia 13:50 Noeland (47. díl) 14:20 Dobrý pastýř Msgr. Ješús Juárez, SDB 14:50 Mezi pražci 15:30 Cesty za poznáním: Red Rock Canyon 15:40 Melódia dúhy 16:00 Zpravodajské Noeviny: 29. 11. 2011 16:15 Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami 16:55 Terra Santa News 17:15 Moja planéta: Slovo 17:25 Ars Vaticana (8. díl) [P] 17:35 Kaplička pana Zemana 17:45 Noekreace aneb Vandrování (115. díl) 18:00 JuniorTV Kopřivnice (19. díl) 18:25 Sedmihlásky (42. díl) 18:30 O Mlsákovci (10. díl): Mlsálek zpívá do rádia [P] 18:40 Prorok léčitel Solanus Casey 19:40 Zpravodajské Noeviny: 1. 12. 2011 [P] 20:00 Jak potkávat svět (7. díl): se Střípký [P] 21:25 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku 22:05 P.S. Jiří Ramík - Charismatická konference, mše sv. 9. 7. 2011 [P] 22:25 Píseň brata Slnka 22:30 Zpravodajské Noeviny: 1. 12. 2011 22:45 Přijeme si... 23:00 Octava dies (647. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:30 Krajané z Gerníku 0:10 Noemova pošta 2011: listopad 1:40 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 2. 12. 2011: 6:05 Evangelium: pátek 1. adventního týdne [P] 6:15 Zpravodajské Noeviny: 1. 12. 2011 6:30 Klapka s... (30. díl) 8:00 Krásy Čech a Moravy (9. díl): Zámek Troja 8:30 Mons. Václav Malý - Křesťané ve světě 10:00 Na koberečku (115. díl) 10:10 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2010, 1. díl 11:10 Hermie a potopa 11:45 O Mlsákovci (10. díl): Mlsálek zpívá do rádia 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přijeme si... 12:20 U Pastýře: s Janem Kačerem 13:25 Ars Vaticana (8. díl) 13:35 BET LEICHEM - vnitřní domov (20. díl): Anastáz 14:00 Sedmihlásky (42. díl) 14:05 Noekreace aneb Vandrování (115. díl) 14:15 Koncert mladých virtuózů 15:35 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (13. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 16:00 Zpravodajské Noeviny: 1. 12. 2011 16:15 Baroko na cestách Jiřího Sehnala 16:35 Misie na živo: Záchrana kostela v Trmicích 17:35 Sedmihlásky (42. díl) 17:40 O Mlsákovci (11. díl): Jak se Mlsálek topil [P] 18:00 Stonavská Barborka: Velké finále [L] 20:00 Otazníky: BABYBOX 21:30 Poselství svatých: Ignác z Loyoly [P] 21:45 Nedělní čtení (2. díl): 2. neděle adventní [P] 22:15 Prorok léčitel Solanus Casey 23:15 Terra Santa News 23:35 Stalinova kariéra (1/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi 0:05 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 0:20 Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 3. 12. 2011: 6:05 Evangelium: sobota 1. adventního týdne [P] 6:15 P.S. Jiří Ramík - Charismatická konference, mše sv. 9. 7. 2011 6:35 Z krajiny kulturních tradic 2010 7:05 Melódia dúhy 7:20 BET LEICHEM - vnitřní domov (20. díl): Anastáz 7:35 Dolňácké slavnosti 8:00 Hermie a přátelé: Ztracený komárí poklad [P] 8:35 Noeland (47. díl) 9:05 Sedmihlásky (42. díl) 9:10 JuniorTV Kopřivnice (20. díl) [P]

Matice svatokopecká pořádá v neděli 4. prosince 2011 v 16 hodin ve Francouzském sále fary na Svätém Kopečku u Olomouce již tradiční ADVENTNÍ SETKÁNÍ S OTCEM BISKUPEM JOSEFEM HRDLIČKOU. V muzeu Matice svatokopecké bude v období od 3. prosince 2011 do 8. ledna 2012 instalována VÝSTAVA BET-LÉMŮ. Otevřeno bude vždy od 10 do 16 hodin, a to o sobotách a nedělích, ve dnech 24. prosince - 1. ledna bude otevřeno ve stejný čas denně.

Centrum naděje a pomoci, Vodní 13, Brno pořádá 5. 12. 2011 workshop LÁSKYPLNÁ KOMUNIKACE. Tajemství spokojeného manželství tkví v láskyplné komunikaci. Nelze se spoléhat na to, že křesťanské manželství se bude prohlubovat samo od sebe. Na tomto workshopu se pod vedením zkušené lektorky Bc. Jany Urbanové, DiS. dozvíte, jak můžete svůj vztah vylepšit, jak předcházet nebo řešit vztaž krize. Bližší informace, přihlášky a ceník na www.cenap.cz nebo na tel. 543 331 472. CENAP dále pořádá **workshop NE/PLODNÉ OBDOBÍ PO PORODU.** V rámci tohoto workshopu se dozvíte, jak se dá určit plodné či neplodné období i v době kojení, kdy můžete dojít k dalšímu otěhotnění. Sdělíme Vám, které znalosti jsou dnes již k dispozici, abychom mohli správně vymeziť plodné a neplodné období po porodu, a tak se spolehlivě vyhnout početí dítěte, bez užívání umělé antikoncepce. I když v dnešní době je k dispozici řada publikací, vždy je lepší si informace ještě poslechnout a využít možnosti klást otázky. Nejbližší termín workshopu je 16. 12. 2011. Podrobnější informace včetně přihlášky naleznete na www.cenap.cz.

9:35 NOEparáda (140. díl) 10:35 Štúdio AHA! 11:25 Krásy Čech a Moravy (10. díl): Čechy I. [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny: 1. 12. 2011 12:25 Nedělní čtení (2. díl): 2. neděle adventní 12:55 Přijeme si... 13:10 Terra Santa News 13:35 Cvrlikání (3. díl) 14:45 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku 15:25 Platinové písničky (61. díl): Dechovka 16:00 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 16:10 Salesiánský magazín 16:25 Noekreace aneb Vandrování (115. díl) 16:35 Nedělní čtení (2. díl): 2. neděle adventní 17:05 Sedmihlásky (42. díl) 17:10 O Mlsákovci (11. díl): Jak se Mlsálek topil 17:20 Mezi pražci [P] 18:00 Slavnostní zakončení Mezinárodního festivalu outdoorových filmů 17:20 20:35 Cesta k andělům (57. díl): Jiří Kotalik [P] 21:25 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2010, 2. díl [P] 22:40 Putování modrou planetou: Tibet - Mezi nebem a zemí 23:30 Misie na živo: Záchrana kostela v Trmicích 0:35 Koncert mladých virtuózů 1:50 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 4. 12. 2011: 6:05 Evangelium: 2. neděle adventní [P] 6:15 Nedělní čtení (2. díl): 2. neděle adventní 6:50 Ars Vaticana (8. díl) 7:00 Jak potkávat svět (6. díl) 8:25 Misionář pod sopkou 8:55 Baroko na cestách Jiřího Sehnala 9:15 Velká laboratoř pro život - Italská nemocnice v Damašku 9:25 Z krajiny kulturních tradic 2010 10:00 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (13. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 10:20 Evangelium: 2. neděle adventní 10:30 Mše svatá z děkanského kostela sv. Václava v Lanškrouně. [L] 11:35 Na koberečku (115. díl) 11:50 Čteme z křesťanských periodik [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:25 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:15 Platinové písničky (62. díl): Dechovka [P] 13:50 Cesta k andělům (57. díl): Jiří Kotalik 14:40 Polabský lužní les 15:00 Adventní koncert smíšeného sboru Marika Singers [L] 16:10 JuniorTV Kopřivnice (20. díl) 16:30 Po hladině: Oheň 16:50 Noekreace aneb Vandrování (116. díl) [P] 17:00 Noeland (47. díl) 17:30 Sedmihlásky (43. díl) [P] 17:35 Hermie a přátelé: Ztracený komárí poklad 18:10 Štúdio AHA! 18:55 Evangelium: 2. neděle adventní 19:05 BET LEICHEM - vnitřní domov (20. díl): Anastáz 19:20 Moja planéta: Člověk 19:30 Čteme z křesťanských periodik 19:35 Přijeme si... [P] 20:00 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (14. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] 20:25 Octava dies (648. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 21:00 Pocta českým svätcům 2009 [P] 22:00 Misie na živo: Záchrana kostela v Trmicích 23:00 Nedělní čtení (2. díl): 2. neděle adventní 23:30 Ars Vaticana (8. díl) 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:55 Mons. Václav Malý - Křesťané ve světě 2:20 Poslech Radia Proglas [L].

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý František Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA PROSINEC 2011

Všeobecný: Za národy světa, aby vzájemným poznáváním a úctou rostly v harmonii a pokoji.

Misijní: Aby se děti a mladí lidé stávali poslouchavými evangelia, aby byla respektována jejich důstojnost a aby byli chráněni před násilím a vykořisťováním.

Úmysl našich biskupů: Za Boží milost a pomoc církvi, kde každý pokřtěný se v síle Ducha Svatého stává světlem, solí a kvasem Kristova evangelia.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku PhDr. Radomíra Malého SLOVENSKÁ KATOLICKÁ CÍRKEV A PREZIDENT TISO**, která se bude konat **v úterý 6. prosince 2011 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Vydáváme **PUZZLE BETLÉMA** za **150-350 Kč**.

ŘKF Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč,
tel. 568 841 532, SMS 728 133 220

trebicmartin@volny.cz • www.volny.cz/trebicmartin

ADVENT 2011 NA KLOKOTECH

Sobota 3. 12. v 15 hod. – **varhanní koncert** – Ladislav Šotek, zpěv Hana Žvachtová (koncert pro Asociaci pomáhající lidem s autismem – APLA) • **sobota 10. 12.** v 15 hod. – **pěvecký kroužek při domu Laguna v Psárech** – soc. zařízení pro děti i dospělé s mentálním handicapem (koncert na opravy poutního místa Klokoty) • **sobota 17. 12.** – **Komorní pěvecký sbor při ZUŠ Oskara Nedbala** pod vedením Heleny Boučkové (koncert pro děti adoptované na dálku farností Klokoty). **Rorátní mše svatá** na Klokotech **každou adventní neděli** v 7 hod.

Adventní duchovní obnova na Klokotech **v sobotu 17. 12.** – P. Dr. theol. Tomáš Cyril Havel, CFSsS – „Hvězda je přiveďla do Betléma“, v 14.30 hod. promluva v Emauzích (poutní dům), v 15.30 hod. svátost smíření, v 16.30 hod. modlitba růžence, v 17 hod. mše svatá v kostele.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

26. LISTOPADU – 3. PROSINCE 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 27. 11.		PO 28. 11.		ÚT 29. 11.		ST 30. 11.		ČT 1. 12.		PÁ 2. 12.		SO 3. 12.	
Antifona	42	40	42	40	42	40	1673	1892	42	40	42	40	1722	1941
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	42	40	1598	1811	42	40	42	40	1723	1941
Antifony	46	44	828	929	843	946	1599	1811	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	46	45	50	49	54	52	1599	1812	60	59	63	63	1724	1942
Antifona k Zach. kantiku	47	45	51	49	54	53	1600	1812	1601	1814	64	63	1724	1943
Prosby	47	45	51	49	54	53	1675	1894	60	60	64	63	1724	1943
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	55	53	1600	1812	1601	1814	64	64	1602	1815
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	48	46	52	50	55	54	1676	1895	61	60	64	64	67	68
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	55	53	1600	1812	61	60	64	64	67	68
Nešpory:														
	SO 26. 11.													
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	1598	1811	41	39	41	39
Antifony	45	43	49	47	838	940	853	957	1600	1813	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	1678	1897	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	45	43	49	47	53	51	56	55	1600	1813	62	62	65	65
Ant. ke kant. P. M.	45(B)	43(B)	49	48	53	51	56	55	1601	1813	1602	1815	65	66
Prosby	46	44	50	48	53	52	56	55	1681	1900	63	62	66	66
Záv. modlitba	48	46	48	46	51	50	55	53	1600	1812	1601	1814	64	64
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398
	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 27. 11. – 1. neděle adventní

1. čt.: Iz 63,16b–17.19b;64,2b–7
Ž 80(79),2ac+3b.15–16.18–19
Odp.: 4 (Bože, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.)

2. čt.: 1 Kor 1,3–9

Ev.: Mk 13,33–37

Slovo na den: *Nevíte, kdy přijde poslední den.*

Pondělí 28. 11. – ferie

1. čt.: Iz 2,1–5

Ž 122(121),1–2.3–4a.(4b–5.6–7)8–9
Odp.: srov. 1 (Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.)

Ev.: Mt 8,5–11

Slovo na den: *Řekni jen slovo.*

Úterý 29. 11. – ferie

1. čt.: Iz 11,1–10

Ž 72(71),1–2.7–8.12–13.17

Odp.: srov. 7 (V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.)

Ev.: Lk 10,21–24

Slovo na den: *Zajásal v Duchu Svatém.*

Středa 30. 11. – svátek sv. Ondřeje

1. čt.: Řím 10,9–18

Ž 19(18),2–3.4–5

Odp.: Řím 10,18b (Všude na zemi pronikl jejich hlas.)

Ev.: Mt 4,18–22

Slovo na den: *Pojďte za mnou.*

Čtvrtek 1. 12. – nez. pam.

sv. Edmunda Kampiána

1. čt.: Iz 26,1–6

Ž 118(117),1+8–9.19–21.25–27a

Odp.: 26a (Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu.

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 7,21.24–27

Slovo na den: *Dům na skále.*

Pátek 2. 12. – ferie

(v plzeňské diecézi: svátek Vyročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Iz 29,17–24

Ž 27(26),1.4.13–14

Odp.: 1a (Hospodin je mé světlo a má spása.)

Ev.: Mt 9,27–31

Slovo na den: *Věřte, že mám takovou moc?*

Sobota 3. 12. – památka

sv. Františka Xaverského

1. čt.: Iz 30,19–21.23–26

Ž 147(146),1–2.3–4.5–6

Odp.: Iz 30,18 (Šťastní jsou všichni, kdo doufají v Hospodina.

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 9,35–10,1.5–8

Slovo na den: *Žeň je hojná.*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

PEVNĚ SE DRŽTE VÍRY • BENEDIKT XVI. S MLÁDEŽÍ V MADRIDU

Přeložili Milan Glaser, Jiří Gračka, Dominika Krásová • Redakčně zpracovali Aneta Macanová, Markéta Jeníčková, Aneta Hrabovská, Jan Balík a členové tiskového týmu české výpravy • Fotografie Vojtěch Podstavek, Filip Landa, Dominik David, Jaromír Nusl

Světové dny mládeže jsou pevnou součástí života církve. Co na SDM mladé lidi přitahuje? Jak je účastníci prožívají? S jakým poselstvím se na ně obracejí biskupové a především papež? Kniha kromě papežských promluv obsahuje katecheze českých biskupů i svědectví mladých účastníků a kroniku pouti více než 3000 mladých lidí z ČR, kteří se Světových dnů mládeže v Madridu v roce 2011 zúčastnili.

Paulinky • Váz., 120x170 mm, 232 stran, 199 Kč

PŘIJĎ KRÁLOVSTVÍ TVÉ • ROZJÍMÁNÍ NAD OTČENÁŠEM

Godfried Danneels • Z francouzštiny přeložila Zdenka Křehtliková

Modlitba Otčenáš není jen prostým vyjmenováním našich potřeb. Je to modlitba naděje a důvěry, jíž se člověk obrací ke svému Otci. Kardinál Danneels rozjímá o jednotlivých verších Otčenáše jak z pohledu osobní duchovní zkušenosti, tak i z pohledu situace současné církve a společnosti. Každou kapitolu uzavírá krátká modlitba, vztahující se k příslušnému verši Otčenáše.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 117x180 mm, 120 stran, 139 Kč

KÉŽ BYCH BYL BÝVAL VĚDĚL... • JAK DOSÁHNOUT ÚSPĚŠNÉHO MANŽELSTVÍ

Gary Chapman • Z angličtiny přeložil Dan Drápal • Redaktor Pavel Štíčka

Málokteré rozhodnutí ovlivní náš život hlouběji než vstup do manželství. A přece mnozí lidé uzavírají sňatek bez jakékoli přípravy, jež by mohla napomoci, aby jejich soužití bylo šťastné. Mnohé páry věnují mnohem více pozornosti přípravě svatby než přípravě na manželství. Kniha není příručkou o plánování svatby, ale jde v ní o to, jak dosáhnout úspěšného a šťastného manželství. Autor chce, aby se čtenáři poučili z chyb, které udělali jiní.

Návrat domů

Brož., 138x205 mm, 128 stran, 175 Kč

MOUČNÍKY SESTRY ANASTÁZIE

Anastazja Pustelníková • Z polštiny přeložila Jindra Hubková

V kuchařce sestry Anastázie jsou recepty na luxusní dorty i jednoduché levné moučníky, které každá hospodyňka snadno připraví. Inspiraci v knize najdou i zkušené kuchařky, protože se naučí za použití vlastní fantazie upéci téměř jakýkoli moučník. Soubor sladkých receptů na zákusky řeholní sestry Anastázie Pustelníkové čerpá z kuličářského umění nejrůznějších řeholních tradic.

Karmelitánské nakladatelství

Váz., A5, křídový papír, 272 stran, 299 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.